

„Egyre többen vélik úgy, hogy az elvilágiasodott vagy éppen a formális vallásosság posványába süllyedt Európa számára éppen a cigányság fogja a világosságot elhozni, ők lesznek a változás motorjai. Meg fognak telni újra Európa templomai és imaházai, és ebben a folyamatban a cigányoknak kulcsszerepük lesz.”

A gettó a fejekben van ► 5. oldal

„A lélek pedig élettelené válik, elpusztul, ha nincs meg az Istennel való kapcsolata az imádságban.”

Magányosan imádkozni ► 11. oldal

„A könyv és a szerzői jog világnapja közeledtével az *EvÉlet* tervezőszerkesztőjeként is munkálkodó Nagy Bencét mégsem a legnépszerűbb magyar könyves közösségi oldalról, hanem olvasási szokásairól faggatjuk.”

Interjú a Moly.hu alapítójával ► 12. oldal

Cigány imanap a baracskai börtönben ► 4. oldal
Önkéntelen önkéntesek ► 6. oldal

Braille-írást a templomkapuban ► 6. oldal

Püspökeink egy romantikus regényben? ► 10. oldal

Nem lelkészi lelkészi szolgálat ► 13. oldal

Bikácsi bizodalnak ► 14. oldal

NEMETH ATTILA ELSŐKÉNT LAPUNKBAN PUBLIKÁLT. DÍJAZOTT FELVÉTELE A PÉTERFY-GÁLAESTRÓL

„Élő kövek...” után – Stratégia 2.0

► Április 11-én az Evangelikus Hit-tudományi Egyetem kollégiumának kápolnája adott otthont a 2008-ban indult *Élők kövek* egyháza stratégiai kezdeményezés következő megbeszélésének, amely a *Stratégia 2.0* címet viseli. Dr. Fabiny Tamás püspök biblikus bevezetése után a stratégiai prioritásokat dr. Fábri György, az ELTE rektorhelyettese vázolta fel.

erőforrás és az identitáserősítés lenne, míg társadalmi üzenete a szolidaritás mellett a kapitalista, demokratikus államban az emberi, morális értékek hangsúlyozása és ezen értékek visszavétele.

A *lelkészi munka/személyesség* spirituális oldala a személy, a lélek megszólítása az egyetemes papság elve alapján, egyházszervezeti hatása a munkafeltételek javítása, míg a társadalom felé egyfajta példamutató tud adni az elmagányosodott, gyötrődő ember megszólításával.

A *hálózatosság* spirituális gyökere a testvéri, felebaráti közösség létrehozása, az egymás felé fordulás. Egyházszervezeti hatása a hatékonyság, az erőforrások kihasználása, az építkező magatartás, míg a társadalom felé az együttműködés kultúráját mutatná meg.

A *fenntarthatóság* spirituális tartalma a teremtett világhoz való aláztos és felelős viszony, egyházszervezeti oldala a távlatokban gondolkodó, felelős keresztény, aki a hagyományokat és a kulturális identitást is tiszteltben tartja. A társadalom felé ez egyfajta környezettudatosságot és társadalmi felelősséget mutat.

A *hivatásszerűségnek* a keresztényi szeretet a spirituális tartalma, míg egyházszervezeti szempontból a munka és a feladat fontossága kerülhet előtérbe, amely a társadalom felé is a keresztény felelősséget hangsúlyozza.

Ez a felvázolt stratégia azonban még mindig nyitott. Fontos lenne az egyházi, gyülekezeti és szakterületi megvalósítás átgondolása, az együtt gondolkodás, a műhelymunka. Szeretnénk a stratégiának egyházi és társadalmi nyitottságot is, hogy egész „láthatóan evangélikussá” váljon, így működve a jövőben.

■ HORVÁTH-BOLLA ZSUZSANNA
Evangelikus.hu

20 év a feltétlen szeretet szolgálatában

► Újrindulásának huszadik évfordulóját ünnepelte április 13-án a győri Péterfy Sándor Evangelikus Oktatási Központ. A jeles alkalomra hálaadó istentisztelettel, jubileumi műsorral és egy ünnepi kiadvánnyal emlékeztek.

Az intézmény emlékfalánál és első emléktáblájánál rövid műsorral és koszorúzással tisztelgett a fenntartó gyülekezet, az iskola vezetősége, valamint a diákság. Az egybegyűltek ezután az iskola udvarán álló Öregtemplomban vettek részt hálaadó istentiszteleten, amelyen az igehirdetés szolgálatát Szemerei János, a Nyugati (Dunántúli) Egyházkerület püspöke végezte 1Móz 21,5 alapján. Az intézmény igazgatója, Hallgatóné Hajnal Judit köszöntötte az intézményalapítót, még aktív, illetve már nyugdíjba vonult testvéreket, a húsz, tizenöt és tíz éve itt dolgozó munkatársakat.

A délelőtt további részében tartalmas elfoglaltságok várták az iskola diákságát (Péterfy-vetélkedő, interaktív előadások, helyi vonatkozású ifjúsági film stb.).

Kora délután a püspöki hivatalban fogadáson találkoztak az egyházi, gyülekezeti, iskolai és szülői munkaközösségi vezetők, s felelevenítették az iskola újrindítása óta eltelt húsz esztendő.

A késő délutáni órákban vette kezdetét a győri Richter-teremben a jubileumi műsor. Hallgatóné Hajnal Judit köszöntötte az egybegyűltek, megkülönböztetett figyelemmel az újrindított intézmény nyugalmazott igazgatónőjére, *Jancsó Kálmán*néra. Ezt követően színvonalas műsorszámokból összeállított, gazdag programot láthattak a jelenlévők.

A koncepció világos volt: a legfiatalabb korosztálytól a legidősebbek felé haladtak a produkciók, jelképezve az újrindulás tényleges kronológiáját. (Háromtól húszéves korig közel százhetven diákot láthatott a vendégsereg.) Az óvodások óvónőikkel együtt énekeltek, őket a kisiskolás néptánc-csoport követte, majd egy vidám verset és a furulyakórust hallgathatták meg a vendégek. A kórus vezetője összegyűjtötte az együttes hajdani és jelenlegi tagjait, s így muzsikáltak együtt – közel hetvenen.

A felső tagozat és a nagygyűlésűm műsora színes, szépen komponált virágszokorhoz volt hasonlítha-

tó. Elhangzottak ütős hangszerrel, hegedűvel, gitárral, zongorakísérettel előadott komolyzenei darabok. Az elballagott diákokból álló néptáncos duó kalotaszegi hajnali éneket és legényes táncot adott elő, és az iskolában tanított nyelveken is felcsendült egy-egy derűs dallam. Az intézmény kórusa rábaközi népdalsokrot szólaltatott meg mindenki öröme.

Megemlékeztek az egybegyűltek – gyertyagyújtás kíséretében – az intézmény előrement munkatársairól is. Csángó népi dallam, hegedűszóló csendült fel, majd egy József Attila-vers szólalt meg értő, érett tolmácsolásban.

Tavaly a finnországi testvérgyülekezetnél jártak az intézmény fiataljai. Ez alkalommal akkori műsoruk néhány emlékezetesen szép darabját adták elő. A záró műsorszám a *Laza C* könnyűzenei együttes előadásában szólalt meg. *Ócsai Zoltán*, a győri evangélikus gyülekezet igazgató lelkésze megzenésítette *Ady Endre*, *Sütő András* és *Mihalik Zsolt* egy-egy művét, illetve művének részletét, s ezeket a fiatalokkal – és egyházunk ifjúsági osztályának munkatársával, *Husák Zsolt*tal – együtt adták elő.

► Folytatás a 3. oldalon

Az Úr érkezése

► Idén is telt ház előtt zajlott Az Úr érkezése elnevezésű ökumenikus szavalóverseny Nyíregyházán, az Evangelikus Kossuth Lajos Gimnázium dísztermében. Említésre méltó körülmény, ha számot vetünk a líra, az irodalom, egyáltalán a kultúra helyzetével, a mai tizenévesek érdeklődésével, nyitottságával, a költészet iránti érzékenységével. Márpedig az

istenes versek hagyományos, immáron tizenkilencedszer megrendezett országos seregszemléjén nemcsak versenyzők, magyartanárok, szülők ültek a nézőtérre pissenéstelen csendben a verseny két napján, de nagyon sokan érdeklődő diákok is.

► Folytatás a 3. oldalon

► „Ez az esztendő immáron a huszadik, amikor megszervezzük Magyarországon is a nemzetközi börtönmissziós imahetet. Idén is megküldjük mintegy 2800, különböző felekezethez tartozó gyülekezetnek, egyházközségnek felhívásunkat, az imahét programját. Hálásak vagyunk az Istennek, hogy egyre többen csatlakoznak felhívásunkhoz, és egyre többen vannak azok is, akik a börtönmisszió szolgálatában részt vesznek. Hisszük, hogy szolgálatunk nem hiábavaló, és annak vannak eredményei e világban” – írja körlevelében *Roszik Gábor* evangélikus lelkész, a Magyar Testvéri Börtöntársaság, illetve a Börtönlelkészek Magyarországi Szervezetének elnöke. A börtönmissziós imahetet április 22. és 29. között idén is a világ több mint száz országában tartják meg.

► A Nemzetközi Testvéri Börtöntársaság elnökének felhívása a 4. oldalon

Oratio œcumenica

Urunk, Istenünk! Kegyelmed betölti a földet. Nyisd meg szemünket, hogy meglássuk, megtapasztaljuk, és örvendezzünk neki. Tégy minket késszé, hogy kegyelmed hívívőiként járjuk utunkat, végezzük munkánkat, szolgáljunk a világban.

Könyörgünk teremtett világodért. Add, hogy jóságod érezhető legyen a természet világában, az egész földkerekségen.

Könyörgünk az emberiségért. A kegyetlenségek közepette enged meglátunk: kegyelmeddel új életet teremtesz, és lehetővé teszed, hogy emberhez méltó módon élhessünk együtt. Könyörgünk Európáért, formáld a gazdasági érdekeken túlmutató emberi közösséggé kontinensünk lakóit.

Könyörgünk hazánkért. A nagy változások idején, új kihívások napjaiban hadd tapasztaljuk meg, hogy a te kegyelmed stabil pont, amelyre építeni lehet.

Könyörgünk egyházadért. Tedd kegyelmed hordozójává és eszközévé a világban, hogy csillapodjon a gyűlölet, és teret nyerjen az egyedüli jövőt jelentő szeretet.

Könyörgünk a rászorulókért, a testi, lelki keresztet hordozókért. Irgalmad kísérelje, erősítse, emelje fel őket.

Urunk, Istenünk! Kegyelmed betölti a földet. Tölts be szívünket, lelkünket, egész életünket. Jézus Krisztusért kérünk. Ámen.

SEMPER REFORMANDA

„Az egész evangéliomban alig van kedvesebb kép, mint amellyel Krisztus pásztorhoz hasonlítja magát, aki az elveszett juhot tulajdon vállán viszi vissza a nyájhoz. Viszi manapság is – örökké. Íme, ez az evangélium veleje: Krisztus országa a könyörülő kegyelem országa, ahol nincs is egyéb, hanem csak »hordozás«. Krisztus hordozza fogvatkozásainkat és betegségeinket. Bűneinket magára veszi, s türelemmel viseli hibáinkat, örökké a vállát nyomjuk, mégse fáj bele a hordozásba. Kísértéseink közepette éppen ez a mi legnagyobb vigasztalásunk.”

► Luther Márton:

Jer, örvendjünk, keresztények!
(Szabó József fordítása)

Vallási egyesületek nyilvántartásba vétele

Április 30-ig jelenthetik be a vallási egyesületek az illetékes törvényeseknek a nyilvántartásba vételhez szükséges adataikat változásbejegyzési eljárás keretében – közölte a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium (KIM) az MTI-vel.

Mint írták, azok a szervezetek, egyesületek, amelyek március 1-jétől a lelkiismereti és vallásszabadságról, valamint az egyházakról szóló törvény alapján alapcélként vallási tevékenységet végző egyesületként működnek tovább, részletes tájékoztatást olvashatnak a KIM honlapján.

Az internetes oldalon található tájékoztató többek között azt tartalmazza, hogy a kérelemhez milyen dokumentumok csatolása szükséges, az egyesületek milyen változásokra számíthatnak.

HÚSVÉT ÜNNEPE UTÁN 2. VASÁRNAP (MISERICORDIA DOMINI) – 1PT 5,1–5

Péter alázata

A VASÁRNAP IGÉJE

Galeotto Marzio könyvében olvashatjuk, hogy Máttyás király egy alkalommal, amikor Esztergomban járt, meghívta asztalához a teológiában való jártasságára rendkívül büszke Gattus Jánost. Mivel próbára akarta tenni, vacsora közben megkérdezte tőle, hogy Jézus Krisztus miért az öt háromszor is megtagadó, majd gyáván elmenekülő Péter apostolra bízta nyája legeltetését, egyháza vezetését, és miért nem Jánosra, aki hűségesen követte őt a keresztségig, és haláláig kitartott mellette. Hiszen úgy lett volna igazságos, hogy a hűséges Jánost jutalmazza ezzel a tisztséggel, Pétert pedig inkább meg kellett volna büntetnie hűtlenségéért.

Gattus zavarba jött, és nem tudott mást felelni, mint hogy ez olyan titok, amelynek a fessegetése veszélyes, mert könnyen eretnokségbe sodorja azt, aki meg akarja fejteni.

Máttyás erre ezt mondta Gattusnak: „Én ugyan hittudományi és egyéb tudományos könyvet nem sokat olvastam..., hanem azért mégis úgy gondolom, hogy ennek a kérdésnek a magyarázata könnyen megtalálható.” Majd Szent Jeromosra hivatkozott, aki Jovinianus elleni könyvében azzal magyarázza Jézus döntését, hogy Péter idősebb ember volt, János pedig szinte még gyerek, akit Jézus nem akart meglett korú férfiak élére állítani, nehogy provokálja őket. Máttyás ezt mégsem tartotta kielégítő magyarázatnak, hanem hozzátette:

„A bűnös, áruló és szőkevény Pétert Krisztus... méltóságban azért tette az ártatlan János elé, hogy a bűnösöknek reményt nyújtson a bocsánat elnyerésére. Mert a bűnös és áruló Péter, aki mint házas ember maga is ismerte az emberi gyengeséget és a szenvedély hatalmát, mestere példájából kiindulva, aki tanítványa bűneit, mikor keservesen megsíratta, megbocsátotta..., könnyebben bocsánatot s feloldozást adhat a bűnökbe s szenvedélyekbe merült embereknek, s kegyesebben bánhat a megtérő bűnösökkel.

Ha azonban az ártatlan és a hitben állhatatos János lett volna az egyház fejévé..., aki sohasem ismerte meg a szenvedély kísértését és erejét, s akit semmi szenvedés sem tudott Krisztustól elszakítani, minden embert olyaná akart volna tenni, amilyen ő maga volt, és a Krisztustól és a hittől eltávolítottakat s a bűnös szenvedélyeket ridegen elutasította volna. (...) Nagyon is világos tehát az oka, hogy miért nem János, hanem Péter lett az egyház fejévé, s ezt a kérdést te, Gattus János, mégis a megfejthetetlen isteni titkok közé számítottad.”

„O felix culpa, quae talem ac tantum meruit habere Redemptorem!” „Ó, szerencsés vétek, mely ily hatalmas Megváltót érdemelt!” – éneklí a húsvét hajnalán virrasztó egyház a 4. században élt egyházatya, Ambrosius örömeikében, az „Exultet...”-ben.

Péter apostol tapasztalata alapján – amely levelében is hangot kap – nyugodtan hozzátehetjük: Ó, szerencsés vétek, mely a főapostolt ily nagy alázatra tanította!

Mert a feltámadt Krisztus kiáradó kegyelme mindenekelőtt a bűn sze-

repét változtatja meg azoknak az életében, akiket megérint. Ezt elsőként Péter és a tizenegy élhette át. Húsvét előtt a bűn szerepe az elválasztás volt. Elválasztott legfőképpen Istentől, de válaszfalakat emelt ember és ember közé is. Kiváltképp azzal, hogy az alázatot kiützte a szívből. Az Isten előtti alázatot éppúgy, mint az embertárs iránti alázatot. Helyére magabiztosságot ültetett. Magabiztosságot az Istennel való kapcsolatban, de az embertársakkal szemben is.

A tanítványok – Péterrel az élen – ezért fogadkoztak nagycsütörtök éjszakáján, hogy ha kell, a halálba is készek követni mesterüket. Egymás között pedig ezért vetélkedtek, hogy ki a nagyobb, és ki ülhet Uruk jobb és bal oldalán, ha majd teljes dicsőségében jön el.

Amikor azonban a feltámadt Jézus számonkérés és büntetés helyett megbocsátotta nagypénteki hűtlenségüket és árulásukat, akkor ez a minden várokozásukon és reményükön túlradó kegyelem megfordította életükben a bűn szerepét: addig soha nem ismert alázat költözött a szívükbe. Korábbi bűnük nemhogy nem törődött ki emlékezetükből, de naponta a bűnbocsátó kegyelem nagyságára emlékeztette őket. Egyre szorosabban kötötte őket a kegyelem élő forrásához, a feltámadt Krisztushoz, akinek most már valóban életüket is odaadni kész, hűséges apostolai lettek.

Ugyanakkor a bűnük emlékét mindvégig elevenen tartó, de szerepét megváltoztató kegyelem arra is megtanította őket, hogy ne magas lóról hívják megtérésre a bűnösöket, hanem a feltámadt Krisztus irgalmas szeretetével hajoljanak le hozzájuk.

Péter ezért nem pápai enciklikát (körlevelet) ad ki, amelyben a teológiában való jártasság magabiztosságával oktatja ki a gyülekezetek vezetőit, a presbitereket, hogy miként kell a rájuk bízott nyájakat pásztorolni. Nem is „dogmát” (parancsot) közöl velük, amelynek engedelmeskedni tartoznak. Péter a Tibériás tavának partján a feltámadt Jézussal, a nyáj egyetlen igaz Főpásztorával találkozza egyszer s mindenkorra lezállt a magas lóról.

Levelében nem arra emlékezteti a presbitereket, hogy Krisztus megbízása alapján ő tisztségét tekintve fölötte áll, hanem presbitertársuként szól hozzájuk, és kéri őket: „...legetessétek az Isten közöttetek levő nyáját; ne kényszerből, hanem önként, ne nyérkedésből, hanem készségesen; ne is úgy, mint akik uralkodnak a rájuk bízottakon, hanem mint akik példaképei a nyájnak.” Előbb ő maga tanúsít alázatot azok iránt, akiket alázatra készül tanítani.

Péter – amikor látja, hogy az ő korábbi bűne, a mások iránt türelmetlen magabiztosság miként fertőző a bölcsőjéből még alig kilépett egyházban – dorgálás helyett mint ellenmeggel szeretné beoltani egyházát azzal az alázattal, amelyet a Tibériás partján az öt háromszor is a szeretet felől kérdező feltámadt Jézus kegyelme ültetett el a szívében.

Akiben kifejti hatását ez a „védőoltás”, az nemcsak szegyenkezni fog korábbi magabiztossága miatt, de Ambrosius egyházatyaival együtt boldogan fogja énekelni a kegyelmet nyert bűnösök énekét: „Ó, szerencsés vétek, mely ily hatalmas Megváltót érdemelt!”

■ VÉGHÉLYI ANTAL

Templomszentelés az első kötől az utolsóig

► Ritka, de annál nagyobb élmény templomszentelésen részt venni. Annak is, aki vendégként érkezik. Annak még inkább, aki végigélte a hosszú folyamatot az álmodozástól az átadás ünnepi pillanatáig. Egyházunk a rendszerváltás után számos új templomot vehetett használatba. A Luther Kiadó 2008-ban megjelent gyönyörű albuma, az Új evangélikus templomok erről tanúskodik. Jó néhány esetben ott lehettem a templomszentelésen, de amit Zombán, az együtt épített templom szentelésén átélhettem, azt ma is alig tudom szavakba önteni. Az egyház a templomszenteléshez, e páratlan alkalomhoz gyönyörű rendet formál.

A templom alapkövetéle az indulás és a reménység ünnepe. Nem egyszerűen az emberi elhatározást erősítjük meg azelőtt, hogy átlépnénk a startvonalat. Az istentisztelet egésze Isten szeretetének és cselekedeteinek nagy összefüggésébe vonja a „beruházást”. Ezért új-jong a gyülekezet a bevezető zsolttal: „Íme, én alapkövet teszek le Sionban, mondja az Úr, drága és szilárd szegletkövet, hogy aki hisz, ne szégyenüljön meg. A kő, amelyet elvetettek az építők, íme, szegletkővé lett, az Úr műve ez, és szerfölött csodálatos! Ez a nap az Úr napja, amelyet ő maga szerzett, hogy vigadozzunk és örvendezzünk! Istenem vagy, ezért hálát adok neked, Istenem, magasztallak téged, halleluja!”

Ezzel a hittel indulunk a templomépítés nem könnyű útjára: Isten maga építi egyházát.

Az istentisztelet – ha szabadtéren zajlik is – liturgiájában belesimul az egyház megszokott rendjébe. Ezért következik a zsolttár után a Kyrie, amely ismét több szempontból engedi értelmezni a templom titkát:

„Úr Jézus Krisztus, aki tested templomát értünk lerombolni engedted, Uram irgalmazz!”

Úr Jézus Krisztus, aki tested templomát harmadnapra újra felépítetted, Krisztus kegyelmezz!

Úr Jézus Krisztus, aki a mi testünket is a Lélek templomává teszed, Uram, irgalmazz!”

A kollektá imádság pedig a szikláról mint stabil alapról szól, aki számunkra Krisztus maga: „Örökkévaló Isten, irgalmas Atyánk, aki üdvösségünk alapjává és kősziklájává tetted egyszülött Fiadat, Jézus Krisztust: tölts be minket Szentlelkeddel, hogy megismerjük Urunkat és Megváltónkat, és állhatatos hittel ragaszkodjunk hozzá, aki veled és a Szentlélekkel Isten, él és uralkodik mindörökkön-örökké.”

A templom alapkövetélehez rendelt olvasmányok is abban segítenek, hogy a materiális építkezés mindig megkapja az igazi lelki tartalmat. Az ószövetségi lektió a Királyok első könyvének hatodik fejezetéből (12–13. v.) való: „Így szólt az Úr igéje Salamonhoz: Ezt mondom a templomról, amelyet most építesz: Ha az én rendelkezéseim szerint élsz, törvényeimet teljesíted, ha megtartod minden parancsolatomat, és azok szerint

élsz, akkor én is megtartom ígéreteimet..., és nem hagyom el népemet...”

Az epistola pedig az Első korinthusi levél harmadik fejezetéből (9–11.17. v.) hangzik: „...mi Isten munkatársai vagyunk, ti pedig Isten szántóföldje, Isten épülete vagytok. Az Istentől nekem adott kegyelem szerint, mint bölcs építőmester, alapot vetettem, de más épít rá. Vigyázzon azonban mindenki, hogyan épít rá. Mert más alapot senki sem vethet a meglévőn kívül, amely a Jézus Krisztus. (...) Ha valaki az Isten templomát megrontja, azt megrontja Isten, mert az Isten temploma szent, és ez a templom ti vagytok”.

Az evangéliumi szakasz Máté evangéliumának két egymás mellé helyezett mondata a 21. fejezetből: „Meg van írva: Az én házamat imádság házána nevezik...” (13. v.) „Bizony mondom néktek..., mindazt, amit imádságban hittel kértek, megkapjátok.” (21–22. v.)

Az alapkövet elhelyezése előtt a gyülekezet lelkes vagy más vezetője felolvassa az alapító okiratot, majd aláírják és az alapkövetbe helyezik.

Ez a cselekmény a püspök jogköréhez tartozik. Miután ígét hirdetett, kézbe veszi a kalapácsot, és a kőművesek által elhelyezett alapkövet ütte mondja a következőket: „Az Úr Jézus Krisztusba, üdvösségünk alapkövetébe vetett hittel helyezzük el Isten házána alapkövet: az Atya (ütés) és a Fiú (ütés) és a Szentlélek (ütés) nevében. Legyen ez a ház az imádság háza, az evangélium hirdetésének és a Szentlélek kitöltésének helye; megszentelt hely, ahol Isten igéjében és

RÉGI-ÚJ LITURGIKUS SAROK

szentségeiben találkozik népével: a mi üdvösségünkre és az ő dicsőségére.” A gyülekezet együtt mondja a püspök szavai után az áment.

Elkezdődhet hát az építkezés, amely kiváló alkalom lehet arra, hogy a gyülekezet tanulja a templom titkát, üzenetét, teológiáját. Minden kőbe, téglába, alkatrészbe a hitét építse! Közben pedig meg ne feledkezzék arról, hogy a templomépítésnek csak a gyülekezetépítéssel együtt van értelme.

Ezért könyörgünk így – miután áldást mondtunk – az alapkövetétel után: „Mindenható Isten, irgalmas Atyánk, aki Fiadat, Jézus Krisztust egyházad alapkövetévé tetted: tekint kegyelmesen erre a helyre, amelyen hajlékot építünk neved dicsőségére. Fogadd el azok szolgálatát, akik áldozatukkal támogatják ezt az építkezést. Nyújtsd ki oltalmazó kezdetet e hely fölé, hogy az építők közül senkit ne érsen szerencsétlenség, és munkájuk se szenvedjen kárt. Engedd, hogy sikeresen fejezzük be az építkezést, a rendelt időben örömmel vonulhassunk be háza kapuján, és hálával magasztaljuk nevedet Jézus Krisztus által.”

Az alapkövetétel a hit alkalma. Szemünk egyetlen követ lát. De lelki szemünkkel – a hit látásával – már az új templomra tekintünk.

■ DR. HAFENSCHER KÁROLY (IF.)

20 év a feltétlen szeretet szolgálatában

► Folytatás az 1. oldalról

Ócsai Zoltán záró gondolatai után az apróbb-nagyobb szereplők ismét a színpadra perdeltek, hogy a vendégekkel közösen szólaltassák meg énekeskönyvünk 571. énekét.

Emelték az ünnepély fényét Csorbáné Farkas Zsófia iskolalelkész igényesen megfogalmazott és előadott összefoglaló mondatai, amelyek többek voltak egyszerű

konferálásnál: örök értékekre irányították a hallgatóság és a szereplők figyelmét.

Akik jelen voltak az ünnepi műsoron, szemtanúi lehetnek annak, honnan hová tart a Péterfy Sándor Evangélikus Oktatási Központ közössége az általuk követendőnek tekintett ige alapján: „De akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak és nem lankadnak meg, járnak és nem fáradnak el!” (Ézs 40,31)

■ M. J. H.

► A győri Péterfy Sándor Evangélikus Oktatási Központ szellemiségéről, szerepéről Hallgatóné Hajnal Judit igazgatóval, Ács Györgyné óvodavezetővel, Csorbáné Farkas Zsófia iskolalelkészrel és Ócsai Zoltánnal, a Győri Evangélikus Egyházközség igazgató lelkészével beszélgettünk.

Húsz évvel ezelőtt, 1992 áprilisában határozott úgy a győri önkormányzat, hogy visszaadja az egyháznak a nagy múltú evangélikus iskola Ráth Mátyás téri épületét. Így az 1991-ben megnyitott óvoda után általános iskolával, majd néhány év múlva gimnáziummal bővíthetett az „Insula Lutherana” szellemi-lelki kínálata. A Péterfy Sándor Evangélikus Oktatási Központ az elmúlt húsz év alatt Győr és a megye, valamint az ország egyik rangos és meghatározó oktatási intézményévé vált.

oktatási központ igazgatója. – Hálát adunk Istennek azért, hogy az elmúlt két évtizedben sikerült olyan közösséget építenünk, ahol mindenkinek megvan a maga helye, és mindnyájan szeretettel fordulunk a másik felé. Bennünk munkál reformátor őseink forradalmi lendülete, elszántsága, így nem télenkedünk továbbra sem, hanem lelkesen cselekszünk, újítunk, ha itt az idő. Elmondhatom, hogy kegyelmi ajándékként érezhetjük: minden pillanatunkban, örömeinkben, gondjainkban is ott a Teremtő.

Rövid péterfys kronológia a közelmúltból

1991. szeptember 1.: az evangélikus óvoda megnyitása az Öregtemplom udvarában.

1991. december: az egyházközség presbitériuma az iskola újraindításáról határozott; az intézmény vezetésével Jancsó Kálmánnét bízták meg.

1992. április: a győri önkormányzat határozatot hozott az evangélikus iskola épületének visszaadásáról.

1992. augusztus 30.: az első tanévnyitó istentisztelet.

1995–96: megindult a nyolc évfolyamos gimnázium.

1999. augusztus 29.: esküt tett Hallgatóné Hajnal Judit, az intézmény új igazgatója.

2002 tavasza: az első érettségi vizsga.

2004. szeptember 1.: indul az első négy évfolyamos gimnáziumi osztály.

2010. március 15.: „Az elismert, hosszú idő óta folyamatosan magas színvonalú, eredményes pedagógiai tevékenységéért, valamint a fenntartó egyház és Győr város hírnevének öregbítéséért” a Péterfy Sándor Evangélikus Oktatási Központ tantestülete Pro Urbe Győr kitüntetésben részesült.

– Munkánkat számos olyan erő motíválja, amely szüleink, nagyszüleink, harcos protestáns elődeink életének is a tengelye volt. Az egyik ilyen fontos dolog a család, amire fészekalja gyermekével Luther Márton is jó példát adott. A másik, hogy befogadó vallásként mindenki iránt feltétel nélküli, segítős szeretettel, türelemmel viseltetünk. Mindezt nevelőmunkánkban is használni, kamatoztatni tudjuk – mondja Hallgatóné Hajnal Judit, az

– Az egész az óvodával indult. Azaz az intézménnyel, amely szándékunk szerint egy életre meghatározó élményt ad az apró gyermekeknek. Már ebben a korban is lehet közvetíteni a hit élményét a kicsiknek, szavainkkal és cselekedeteinkkel, mosolyunkkal, derünkkel egyaránt. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint amit nemrégiben az egyik nagycsoportosunktól hallottam. Az apróság a húsvéti koncertünk után, ame-

lyen kolléganőimmal mi szolgáltunk a magunk módján, szóval és zenével, azt mondta: „Óvó néni, én éreztem, hogy itt van az Isten a szívemben” – meséli Ács Györgyné, az óvoda vezetője.

– Az egyházi iskolák egyik előnye, hogy a nevelőtestületben szolgál egy olyan személy – az iskolalelkész –, akinek már pusztán a jelenléte is közvetít valamit. A tanárok közé tartozik, mégsem pedagógus, és úgy tud ott lenni a gyerekek között, hogy a lelkükre, a legfinomabb rezdüléseikre figyel, segíti, terelgeti őket, megoldást kínál a lélek dolgaiban zsenge életük útjain – mondja Csorbáné Farkas Zsófia iskolalelkész, aki korábban maga is péterfys diák volt. – Ha visszagondolok saját diákkoromra, ez az iskola erősített meg utamon a lelkészség felé. Úgy nézek rá, mint aki mindennapi csodákat élhetett és élhet meg általa. Például azokban a kapcsolatokban, amelyeket ennek az iskolának köszönhetek, vagy amikor egykori osztálytársaimat eskethetem, a gyermeküket keresztelhetem.

– Hogy mitől evangélikus ez az intézmény, azt nagyon nehéz megfogalmazni. Ami bizonyos: akik itt nevelnek, oktatnak, azok ebben a kultúrában és hitben neveltek, éppen ezért ebben a szellemiségben végzik mindennapi szolgálatukat.

A lutheri gondolkodás, evangélikusságunk egyik lényege, hogy újra tudjuk értelmezni önmagunkat, tudunk korrigálni, tudunk újrakezdeni, megújulni, miként ez húsz évvel ezelőtt is történt – hangsúlyozza Ócsai Zoltán.

– Rendkívül fontosak számunkra a hagyományok, de nem szabad, hogy ránk telepedjenek, megkösse bennünket. Nekünk – ahogy Luther tette – a Szentírás szellemében kell cselekednünk, nevelnünk és tanítanunk. Azt, hogy mit adunk a gyerekeknek, vagyis hogy mi növekedett ama bizonyos mustármagból, azt ők is, mi is csak utólag érzékeljük igazán.

■ GÜLCH CSABA

Az Úr érkezése

► Folytatás az 1. oldalról

– Mi valóban nagyon várjuk évről évre ezt a rendezvényt, hiszen az itt elhangzó költemények legtöbbször valójában lélekemelő ima, amelyet jó érzés hallgatni, feltöltődni általa – hangsúlyozza Tar Jánosné, a rendező intézmény igazgatója.

Az előzményeket megvilágítva elődje, a visszakapott gimnázium első igazgatója, Bánszki István ad teljesebb magyarázatot, miért fontos a szabolcsi megyeszékhelyen ez az esemény immáron húsz éve:

– „Csodákra emlékezni jó” – írta csodálatos versében Túrmezei Erzsébet, és ezt mi is vele együtt valljuk. Az Úr érkezése verseny számomra egy gyönyörű álom megvalósulása, lehetőség arra, hogy kifejezzem azt a hálát, amit akkor éreztem, amikor negyvennégy évi száműzetés után visszakaptuk az iskolát.

A hála kifejezésén kívül az is célom volt, hogy az addig negligált istenes verseket behozzam a köztudatba, szellemi életünkbe. A harmadik cél pedig az volt, hogy az egyházi iskolák közötti kapcsolatot, barátságot erősítsem – idézi fel a csak igazgatóként nyugalmazott, ám az irodalmi közéletben, a helyi Bessenyei Társaságban ma is aktív irodalomtörténész, a szavalóverseny fővédnöke.

Bánszki István elismerő szavakkal illeti a „mai fiatalok” teljesítményét is, de csalódottságát sem akarja véka alá rejteni:

– Miért nincsenek most itt egyházunk legrangosabb gimnáziumainak diákjai, mint ahogy a korábbi években fontosnak tartották a jelenléteket?...

Az istenes versek seregszemléjére tizenöt iskola – az evangélikusokon kívül református és katolikus középiskolák – huszonhat diákja nevezett be. Több evangélikus intézmény mellett sajnálatosan hiányoztak ezúttal a határon túliak is. Fájlalja ezt Tar Jánosné is, noha hozzáteszi: az ünnepek és ezzel együtt az idej tanév rendje, az is-

lasztáshoz bizonyára mindegyiket el kellett olvasniuk legalább egyszer – teszi hozzá Tar Jánosné, utalva a „fonderlatos fogásra”, amellyel versolvasásra készítették az egyébként okkal elfoglalt diákokat.

Bár panaszt ez ellen senki sem emelt, Ugrin Emese, a Duna Televízió nyugalmazott művészeti főszerkesztője, a zsűri elnöke is nehezítő körülménynek értékelte a módszert, amely ugyanakkor kétségkívül olyan versekre is felhívta a fiatalok figyelmét, amelyekre nem biztos, hogy ráakadtak volna, ha magukra maradnak a választással.

– Rendkívül tehetségesek és érzékenyek voltak a jelentkezők. A fiúk is, de elsősorban a lányok, ami természetes is ebben a korban. A nehéz és ismeretlen 18–19. századi költeményeket igyekeztek elkerülni, ám a másik csoportban elhangzott Pilinszky János Apokrifje. Erről a versről okkal gondolná az ember, hogy egy érett, komoly színésznek is nagy próbatétel, és itt egy tizenhat éves kislány nyerte meg vele a versenyt! Úgy látszik, az ő személyisége már érett volt erre a költeményre...

Az eredményhirdetés után a Bonyhádi Petőfi Sándor Evangélikus Gimnázium diákjának, Mikulecz Mónikának az arca sugárzik a boldogságtól:

– Nulladik évfolyamos vagyok, vagyis az ötvenes Arany János tehetség gondozó programban veszek részt – mondja fülig érő szájjal. – Erről csak annyit, hogy az iskola teljes körűen támogat bennünket. Kötelező ugyan a kollégium, de én szeretek kollégista lenni...

A Hidason élő szőke nagylány tehát a hátrányos helyzetű fiatalok programjának részese. Kutnyánszkiné Bacskai Eszter tanárnő készítette fel tehetséges növendékét.

– Nemrég egy másik szavalóversenyen is Pilinszkyt mondtam, mert nagyon szeretem a verseit a sok felkavaró érzélem miatt... – teszi hozzá.

– De neked honnan vannak az élményeid ahhoz, hogy ezt hitelesen tudd közvetíteni?

A versmondó verseny „dobogásai” (a kép jobb szélén Mikulecz Mónika)

kolák saját rendezvényei és más irányú kötelezettségei megnehezítették az egyeztetést. Máskor a szavalóverseny megelőzi a húsvétot...

– És miben más még az idej verseny? Egy nagy múltú rendezvény meghirdetések a hagyományok megtartása mellett bizonyára nagy kihívást jelent a folytonos megújulás...

– Ezzel valóban meg kell küzdenie évről évre a magyartanárok munkaközösségének, amikor átgondolják a verseny kiírását. Az idén pontosan meghatároztuk a versek körét, a versenyzők hatvan 20. és mintegy harminc 18–19. századi költemény közül választhattak egyet-egyét. De a vá-

– Viták, kudarcok, viszonzatlan szerelmek – sorolja szemérmesen, majd hamar ott köt ki, hogy kedve lenne a Színművészeti Egyetemhez, de ha elbátortalanodna, akkor inkább majd az egészségügyet választja, és gyógytornász lesz vagy masszőr.

Az Úr érkezése ökumenikus szavalóversenyen a második helyezett Papp Teodóra, a nyíregyházi Szent Imre Katolikus Gimnázium, Általános Iskola és Kollégium diákja lett, a harmadik pedig Horváth Bence, a gyulai Karácsonyi János Római Katolikus Gimnázium, Általános Iskola, Óvoda és Kollégium tanulója.

■ VESZPRÉMI ERZSÉBET

Börtönmissziós imahét

► Folytatás az 1. oldalról

Igazságot mindenkinek!

Mint a víz, áradjon az igazság, mint a sebes patak, az igazságosság. (Ám 5,24)

A bosszú, a megtorlás mindig valamiféle féktelen, vad igazságosságát jelent – hangzik *Sir Francis Bacon*, a nagy angol filozófus gondolata –, mely egyfajta ösztönös reakció; mindnyájan érezzük, amikor áldozattá válunk.

Hasonlóan az iskolaudvaron játszó gyerekekhez mi is vissza akarunk útni az elkövetőknek, hogy megfizessenek azért, amit tettek. És ezt így jónak is látjuk talán, pedig tudjuk: a megtorlás gyakran a bűnözés, az erőszak és a rombolás elterjesztését jelenti. A szemért szemet, fájdalomért fájdalmat, elvesztésért elvesztést gondolata bár lehet, hogy áldozatként enyhíti a haragunkat, de a bosszú nem pótolja vagy állítja helyre senki és semmi elvesztését, sem nem teszi az elkövetőt alkalmassá arra, hogy felelősségre vonható legyen. És ebben a folyamatban az erőszak szintjén a düh és a félelem egyre csak nő a társadalomban. Azt gondolom, ez nem lehet az igazságosság útja.

Mert az igazság sokkal többet jelent, mint az igazságtalanság vagy a jelen lévő gonosz elleni harcot. Ezek is az igazság fontos szempontjai, de az igazság sokkal inkább egy felhívásnak tekinthető: arra, hogy megvédjük a kiszolgáltatottakat, hogy visszaszorítsuk a gonoszt; és természetesen azért is szükségünk van az igazságra, hogy helyreállítsa az igazságtalanság okozta károkat, annak érdekében, hogy gyógyulást és békét hozzon minden ember életébe.

Már az ősidők társadalmi is hoztak létre szabályokat annak érdekében, hogy megóvják a fennálló rendet, és különböző eljárásokat is alkotnak arra az esetre, ha a közösség rendje vagy a közösség tagjainak élete, jóléte esetleg megsérül. Mégis, tudjuk, hogy az igazság eszméje és normája gyakran sérül, és azt is tudjuk, hogy a törvények kijátszása és manipulációja folyik néhányak javára, miközben mások áldozattá válnak azon törvények által, amelyek megvédeni szándékoztak őket.

Ebben a tökéletlen világban, ahol hamis érdekek, irigység és erőszak, egyenlőtlenségek és visszaélések tapasztalhatók lépten-nyomon, szomjazunk azt az igazságot, mely igazádn kiárad, mint a tenger, minden ember melegegésére!

Engedjük az igazságot kiáradni, hogy a gonosztságot és az erőszakot megfékezzel! Szavahihető igazságszolgáltatást, méltányos ítéletet – olyan igazságot szeretnénk, mely nem annak kicsúfolása; tisztességet, tiszteletet és rendet!

Engedjük az igazságot kiáradni, hogy megmentsük a kiszolgáltatottakat és elesetteket, azokat, akik gyengék és szegények; hogy hozzon enyhülést az igazság mindazok számára, akik áldozatul estek mások pusztító akaratának.

Engedjük az igazságot kiáradni, hogy minden gonzságot le lehessen leplezni, hogy felelősségre lehessen vonni az elkövetőket olyan igazsággal, mely a javulást és a megújulást jelenti számukra.

Engedjük az igazságot kiáradni, hogy helyreállítsa azokat a károkat, amelyeket az elkövetők és gonosztsáruk okozott; az igazság nemcsak bünteti az elkövetőket, hanem segíti őket, akár az áldozattal való viszony rendezésében.

Engedjük az igazságot kiáradni, hogy helyreállítsa a békét és a közösségek jólétét; az igazság helyreállítja a megtörtött kapcsolatokat, az áldozatok gyógyulását hozza, és az elkövetőket újra a társadalom, közösség felelős tagjaivá teszi.

A bűnözés nem pusztán a szabályok megsértését jelenti, hanem általában a másik ember, az egyén és a közösség ellen támad. Egyes bűncselekmények azonban sokkal nagyobb kárt okoznak, mint a többi. Gondoljunk csak az emberiség elleni rettenetes bűncselekményekre: népiirtás, terrorizmus, rabszolgaság. Tekinszünk olyan messze ható borszalmakra, mint az emberölés, nemi erőszak, emberrablás, gyermekmoleztálás, kényszermunka.

Éppen az az egyik fő célja az igazságszolgáltatásnak, hogy korlátozza a rosszat, korlátozza a bűnt, korlátozza mind azokat, akik megszegik a jogszabályokat. Az elkövetőknek, függetlenül attól, hogy gazdagok vagy szegények, erősek vagy gyengék, felelősséget kell vállalniuk tetteikért.

Vannak olyan idők és bűncselekmények, amikor és amelyek esetében a szükséges igazsághoz hozzátartozik a megtorlás. Bizonyos bűncselekmények esetében, amelyek súlyos támadást jelentenek az erkölcsi rend és a társadalom jóléte ellen, az igazságossággal kell válaszolni a bűn sötétségére.

Komoly tévedés ugyanakkor azt hinni, hogy az igazság (szolgáltatás) elsődleges célja a büntetés. Amikor az igazság hiánytalanul megvalósul, akkor az elégedetté tesz minden embert – áldozatot, elkövetőt és a társadalmat egyaránt – a kiszolgáltatottak és gyengék védelme által, az elkövető felelősségvállalása által, az áldozatok fájdalmainak és hiányainak helyreállítása által és a társadalom és közösségek békéje és jóléte által.

A Nemzetközi Testvéri Börtöntársaság missziója és szolgálata pontosan az, hogy keresse az igazságot, és tegyen érte Isten segítségével, megvaltozott élettel, helyreállt kapcsolatokkal, bocsánatot nyert és megbékélt közösségekkel.

■ RON NIKKEL,

a Nemzetközi Testvéri Börtöntársaság (PFI) elnöke

Imádkozzunk!

(Április 22., vasárnap: a fogvatartottak és a börtönmisszió napja.) Az Úr irgalmáért, az elítéltekért, a szabadultakért, családjaikért, gyermekeikért, az áldozatokért és a börtönmisszióért. Hogy az elítéltek megértsék az Úr gondoskodását, reménykedjenek, és keressék a bűnbocsánatot. A rabokért, hogy megbékéljenek az áldozatokkal, a családdal és a társadalommal.

(Április 23., hétfő: a helyreállító igazságszolgáltatás napja.) Hogy az igazság kegyelemmel teljes legyen. A törvényalkotóért, hogy olyan törvényeket hozzanak, amelyek a bűnözők megtérését és társadalmi beilleszkedését segítik. A bírákért, hogy igazságos ítéleteket hozzanak, és munkájukat igazság és könyörületesség vezérelje.

(Április 24., kedd: az áldozatok napja.) Hogy az áldozatok vigasztalást találjanak az Úrban. Hogy megtanuljunk irgalmasnak lenni azokkal, akik fájdalmat okoztak nekünk.

(Április 25., szerda: a szabadultak napja.) A szabadultakért, hogy megtalálják helyüket a közösségben. A volt fogvatartottakért, hogy családjukban és a társadalomban megértésre találjanak. Hogy amint új életet kezdenek, képesek legyenek ellenállni a kísértésnek.

(Április 26., csütörtök: a büntetés-végrehajtás napja.) A börtönparancsnokokért és családjukért, hogy megbecsüljék őket. A börtönökben dolgozóknak, hogy irgalommal végezzék munkájukat. Hogy bátorítva és reményt adva cselekedjenek hivatásuk gyakorlása közben.

(Április 27., péntek: a börtönben lévő családjaik napja.) Az elítéltek családjaiért, különösen a gyermekekért, hogy szebb jövőjük legyen. Az elítéltek családjaiért, hogy a távollét ne gyengítse szeretetüket, és támogassák egymást. Az otthon maradt családért, hogy irgalmat találjanak az Úrban, és türelemmel viseljék azt a megpróbáltatást, hogy hozzátartozójuk távol van.

(Április 28., szombat: a börtönlelkészek, missziósok napja.) A börtönlelkészekért és önkéntesekért, hogy az Úr adjon erőt, kitartást és türelmet munkájukhoz. Hogy a fegyőrök és az elítéltek is segítséget kapjanak a börtönlelkészektől és -missziósoktól.

(Április 29., vasárnap: a megbékélés napja.) Hogy a fogvatartottak a kereszthez jöjjenek, ahhoz a helyhez, ahol a szeretet és az igazság találkozik. Hogy a fogvatartottak megbékéljenek az áldozataikkal, családjukkal és a közösségekkel.

„Felülírták” a cigány himnuszt

A baracskai börtönben cigány bűnözők (is) imádkoztak az európai romákért

► A cigány kultúra április 8-i világnapjához kapcsolódó imánapot tartottak múlt csütörtökön a Közép-dunántúli Országos Büntetés-végrehajtási Intézet baracskai objektumában. A rendezvényen börtönlelkészek – a börtönmisszióban részt vevő felekezettek részéről huszonhárom lelkész és missziói munkatárs –, valamint a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium, a Belügyminisztérium és a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnokságának képviselői imádkoztak együtt a fogvatartottakkal az intézet étkezdéjében. Az alkalom a cigány himnuszt (Zöld az erdő...) beas, oláh, majd magyar nyelvű megéklésével kezdődött. A himnuszt utolsó mondatát („Megátkoztál, meg is vertél, / Örök csavargókká tettél”) azonban felülírták a fogvatartottak, és „Megáldottál, megváltottál, / Országodba befogadtál” szöveggel énekeltek.

Az intézeti – református – lelképásztor, *Szénási Jonathan Sándor* a *Bibliavolvasó kalauz* napi olvasmányával köszöntötte az egybegyűlt fogvatartottakat: „Először hálát adok az én Istenemnek a Jézus Krisztus által mindnyájatokért...” (Róm 1,8), majd a vendégek felekezeti sokszínűségére utalva említette az Ökumenikus Tanulmányi Központ *Örömhír a cigányoknak is* című füzetét, amelyben különböző egyházak munkatársai írják cigánymissziós szolgálatukról. A tanulmányi füzet és az imánap is lehetőség arra, hogy megismerjük egymás eddigi szolgálatát, és a jövőben számítsunk és építsünk egymásra – mutatott rá a börtönlelkész.

A fogvatartottak énekei után *Szeidl Tamás* alezredes, parancsnokhelyettes köszöntötte a vendégeket. Röviden beszámolt az intézetben folyó felzárkóztató programokról, az általános iskola befejezését lehetővé tevő iskolai oktatásról, a szakmát adó OKJ-s képzésekről. Elmondta, hogy az intézet figyel a különböző etnikai háttérű fogvatartottakra, és lehetővé teszi – „önteveken kulturális csoport” keretében – a nemzetiségi hagyományok ápolását. A parancsnokhelyettes kiemelte a börtönlelkész szolgálat fontosságát, és köszönetet mondott a bejáró missziók szolgálatáért, amely a szabadulók reintegrációjában is komoly segítséget jelent.

A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Társadalmi Felzárkóztatásért Felelős Államtitkárságát képviselő *Kissné Oláh Anita* lovári nyelven köszöntötte az egybegyűlteket, nagy tapsra kérésztve a lovári anyanyelvű fogvatartottakat.

Tarr Zoltán református zsinati tanácsos köszöntőjében elmondta: az Amerikai Presbiteriánus Egyház kezdeményezésére volt, hogy a cigány kultúra világnapjához kapcsolódva imahetet kellene tartani. A cigány imánapot börtönben tavaly tartották meg először, mégpedig a páhalmi intézetben.

A köszöntések után az *Agapé Gyülekezet* gyöngyöroszi cigány gyülekezetének tagjai szolgáltak. Énekeik között *Csemer József* tett bizonyosságot huszonegy évvel ezelőtti megtéréséről és hitben járásáról.

Steinbach József református püspök, a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának elnöke Fil 4,6–7 alapján be-

szélt az imádság fontosságáról, az aggodalomról, a könyörgésről, a hálaadásról és Isten békességéről. Igazságszolgálat után a hazai cigányság életét bemutató prezentáció következett. A vetítéssel párhuzamosan magyar, beas, oláh és romungró fogvatartottak olvasták fel a Szentírásból a kijelölt lekcioakat és az imádságokat.

Kissné Oláh Anita elmondta, hogy az imádságok mélyen megérintették. Valóban szükség van Isten előtti elcsendesedésre, hogy felismerjük Isten előtti felelősségünket. Az egymás iránti felelősségről szólnak azok a felzárkóztatási programok is, amelyek szeretnék kedvezőbb helyzetbe hozni a hátrányos helyzetben levőket. De

A gyöngyöroszi cigány gyülekezet tagjainak szolgálata

ott kell, hogy legyen mindegyikünkben az önmagunk iránt érzett felelősség is, mert csak azon lehet segíteni, akiben ez megvan, és maga is akar változni és változtatni a helyzetén – mutatott rá a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium munkatársára.

Magyarné Balogh Erzsébet, a Református Missziói Központ lelkész-igazgatója a *Miatyánk* (Mt 6,9–13) felolvasása után az imádkozó és imádkozni tanító Jézusról beszélt. Arról a Jézusról, aki most is imádkozik értünk, magyarokért és cigányokért egyaránt; és tanít bennünket imádkozni, egymásért is.

Zárszában a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnokságát képviselő *Benedek Ede* elmondta, hogy öröm volt a büntetés-végrehajtási intézet és az egyházak együttműködését látni, a magyaroknak és cigányoknak olyan kölcsönös megértését tapasztalni, és ez példát mutathat másoknak is.

A hozzászólások után újra az Agapé Gyülekezet gyöngyöroszi cigány gyülekezetének tagjai énekeltek. Az énekek között előbb *Baranyi Albert* tett bizonyosságot tizennyolc évvel ezelőtti megtéréséről, majd *Makula Zsolt* mondta el, hogy bűncselekményei miatt külföldre menekült, hogy ne tudják elfogni. Spanyolországban megtért, és megtérése után hazajött, hogy jelentkezzon büntetése letöltésére. Hálás Istennek, hogy ebben a börtönben élő közösségben lehetett más megtért hívőkkel, és most, szabadulása után visszatérhetett, hogy ezen az imánapon bizonyosságot tegyen.

Az alkalom végén áldást mondott *dr. Fischl Vilmos* evangélikus lelkész, a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának főtákará, *Agyagási István* esperes, a Dunamelléki Református Egyházkerület képviselője, *Bencze András*, a Nyugati (Dunántúli) Evangélikus Egyházkerület püspökhegyettese, *Pásztor Jánosné* a Református Nőszövetség képviselőjében, *Dani Eszter* a református cigánymissziós lelkésznek nevében, *Tornyai Gábor* a római katolikus börtönlelkésznek nevében és *L. Molnár István* a református börtönlelkésznek nevében.

Az áldások után a vendégek és a fogvatartottak átvonultak

► **A cigány és a magyar társadalom között kettős fal húzódik: mindkét oldalról építik. Ahhoz, hogy lebontsuk az elítéléteket, és közelebb hozzuk egymáshoz a magyarokat és a cigányokat, az kell, hogy mind a két oldalra rendeljünk munkásokat, és kezdjük el a bontást. A cigánymisszió éppen ezért nemcsak a cigányokkal foglalkozik, hanem a többségi társadalommal is, mert csakis közösen tudjuk a falakat lerombolni, a fejekben létező gettót szétzúzni – hangzott el a dél-alföldi cigánymissziós munkások találkozásán.**

A Békés városában április 14-én megtartott nagyszabású konferenciára öt megyéből: Bács-Kiskunból, Békéscsából, Csongrádból, Hajdú-Biharból és Jász-Nagykun-Szolnokból érkeztek a cigánymisszió területén szolgálatot végzők, hogy beszámoljanak eddigi munkájukról, és megteremtsék a jövőbeli együttműködés alapjait.

Van példa a megváltozott életre

Varga Mihály egészen kicsi korától nevelőotthonokban élt, de a börtönt is megjárta. Kilátástalan életébe megtérése hozott újat. Majdnem ötven éves fejjel kezdte el a Pütkösi Teológiai Főiskolát, ahol jövőre kapja majd meg diplomáját.

A Békésen született férfinak nyolc testvére volt, szegénységük miatt szülei a gyerekeket nevelőotthonba adták. Mihály belekeveredett mindabba, amibe a legtöbb gyökértelen és elhanyagolt fiatal: csavargás, iskolakerülés, italozás, szexuális szabadoság. Korán megnősült, de egy családi verekedés után a börtönben találta magát. Ez követően találkozott azzal a cigánymisszionáriussal, aki a cigánytelepet járva hirdette Isten igéjét.

Az evangélium etalálta ennek a fiatal kora ellenére sokat megélt, mélységbe jutott fiatalnak a szívét, és bűnbocsánatot nyert. Sok belső vívódást követően, bűnös életét maga mögött hagyva keresztkelődött meg, beállt a missziós munkába, és Isten megáldotta az életét. Huszonöt éve második feleségével él boldog házasságban, három gyermekük közül a legidősebb hittantanár lett, második lánya szociális területen, míg a legkisebb egyházi iskolában tanul.

Varga Mihály hét Békés megyei településen végez szolgálatot: igyekszik a cigányokat összegyűjteni, közöttük házi csoportokban Isten szavát magyarázni. Az ilyen körökből alakulhatnak ki később önálló gyülekezetek. Ezek a településeken a cigánytelepen evangélikációs munkát is végeznek, betegeket és övegeket látogatnak.

– Úgy érzem, könnyen meg tudom szólítani a cigányokat, ismerem őket, hiszen magam is az vagyok. Egy nyelvet beszélünk, még ha nem is cigányul. Látom a munkánk gyümölcsseit. Isten bennem tesz bizonyosságot feljűk: még egy magamfajta embernek is új esélyt adott, ahogy kiemelt a régi életemből, a rossz tradíciókból. Mindazt, amit elvesztettem, Isten sokkal gazdagabban adta vissza – vallotta Varga Mihály az *Evangélikus Élet* olvasóinak.

A cigányság helyzete ma Magyarországon

Magyarországon becslések szerint jelenleg nyolcszáz ezer–egymillió cigány él, 65 százalékuk elszegényedett, kislavos térségekben; minden ötödik cigány ma is putriban lakik. Körükben 6–12-szer magasabb a krónikus megbetegedések száma, mint a magyar népesség egészében. Egyharmaduk nem fejezi be az általános iskolát sem, és csak 1,3 százalékuknak van felsőfokú végzettsége. A cigányság 70 százaléka inaktív. Létférfok alatt él minden tízből nyolc, mély nyomorban minden második roma.

A magyar társadalom kétharmada cigányellenes. A népesség mintegy 40–45 százaléka „soft cigányellenes”, azaz nem akar romát munkatársnak, szomszédnak, gyermeke iskolatársának, míg legalább minden ötödik ember radikális megoldást (az országból kiűzést) sürget a cigánykérdésre. A radikális politikai jobboldal erősödésével ezek a nézetek ma már a közbeszéd tárgyai lehetnek.

A cigányok átlagosan tíz évvel rövidebb ideig élnek, mint a magyarok, és húsz évvel rövidebb a várható élettartalmuk, mint amennyi az európai átlag. Ezek egy 2007-ben végzett kutatás számai; az adatok azóta nem javultak, sőt inkább romlottak.

A gettó a fejekben van

Összefogásra van szükség a cigánymisszióban

„Azt a kegyelmet kaptuk, hogy a cigányok felé szolgálhatunk. Dolgozzunk ezután együtt, és ne magányos partizánokként” – indítványozta a házigazda Magyar Pütkösi Egyház (MPE) Országos Cigánymissziójának egyik vezetőhelyettese, *Fábián Tamás*.

A szervezet egyébként ilyen találkozókkal szeretné régióként felmérni, hogy kik milyen szolgálatokat végeznek a cigányok körében. A verpeléti után a mostani békési volt a második összejövetel, a közeljövőben Nyírvasvárin és Pakson rendeznek hasonlókat. Bár a résztvevők különböző felekezetű protestáns – zömükben karizmatikus – keresztények, mindannyiuk közös célja a romák Jézus Krisztushoz vezetése.

Sikereik mellett többen beszámoltak a nehézségeikről is. Megemléstették: a cigányság körében él az

a hagyományos felfogás, hogy a vallással való foglalkozás gyengesség; a férfiakra jellemző a keményszívűség; a cigány népesség iskolázottsága alacsony, sújtja őket az elszegényedés. Mások ellenben úgy tartották, a romló gazdaság segíti a missziós munkát, mert kilátástalanságukban sokan valóban utolsó mentsvárként fordulnak Istenhez. Nagy gondot okoz ugyanakkor a cigány gyülekezeteknek megtartani a híveket, hiszen az első lelkesedés elmúlásával sokan visszatérnek régi életvitelükhöz.

A cigánymisszióban dolgozók meggyőződése, hogy a cigányság Isten teremtett népe, ugyanolyan emberi értékekkel felruházva, mint bármely más nép a földön. Céljuk elérni a cigány népet, hogy megtalálja önmagát, felépüljön, és elfogadott, építő tagja legyen a társadalomnak. Ezért a cigánymisszió különleges feladata: megtérni, Istennek átadott életű személyeket beállítani a missziós munkába a romák köréből, feladatot és felelősséget helyezni rájuk.

– Ha megtér egy cigány, ő a legjobb hívívő. A legjobb példa, hogy meg tud változni az életük egyik percről a másikra. Ez vonzza a rokonságot, ismerősöket, az egész környéket. Nagyon hamar vezetőkké érhetnek, ha megvan bennük a vezetés képességének ajándéka. A cigány gyülekezetek élén többnyire cigány vezető is van. Őket próbáljuk képezni, koordinálni. Az országos cigánymisszió vezetésében fele-fele részben találunk cigányokat és nem cigányokat – mondta el lapunknak *Durkó Albert* misszióvezető.

Ez a munkamegosztás azért is indokolt, mert bár a leggyakrabban egységes cigányságról beszélünk, valójában ezen a népcsoporton belül sokkal nagyobbak a különbségek, mint akár a cigányság és a magyarság között.

A Magyar Pütkösi Egyház Országos Cigánymissziója jelenleg 1700 munkatársat foglalkoztat, szociális segítő szolgáltatásaival, szeretetszolgálatával, oktatási intézményeivel, börtönmissziójával, bibliaiskolájával, evangéliumhirdetésével naponta több mint tízezer emberhez jut el az ország egész területén. A szervezet vezetői mindig hangsúlyozzák, hogy mindannyian – bármilyen kicsinynek tűnő vagy nagy szolgálatot végeznek is – csak eszközök Isten kezében az emberek megmentése érdekében.

A cigányság lesz Európa megújulásának motorja

A Magyar Pütkösi Egyház Országos Cigánymissziójának vezetőjét, *Durkó Albertet*, aki nagyon fiatalon kapcsolódott be a cigányok közötti szolgálatba misszionáló szülei mellett, egészen különleges cél hajtja a munkájában. Évekkel ezelőtt azt a látomást kapta, hogy Isten fel akarja rázni az ő népét, ébredést akar a cigányság körében. A cigánymissziós szolgálata első

Durkó Albert misszióvezető cigánymissziós munkát végző idős testvérekkel imádkozik együtt

A Magyar Pütkösi Egyház Országos Cigánymissziójának vezetői. Balról jobbra: *Surman László*, *Berki András*, *Szentesi Zoltán* és *Durkó Albert*

öt évében elért 3250 személyt meg fogja számszorozni, azaz 325 ezer cigány fog megtérni Magyarországon, be fognak épülni gyülekezetekbe, és húzóerőt jelentenek az egész ország számára.

Sőt – más országokban szolgálókkal együtt – egyre többen vélik úgy, hogy az elvilágiasodott vagy éppen a formális vallásosság posványába süllyedt Európa számára éppen a cigányság fogja a világozást elhozni, ők lesznek a változás motorjai. Meg fognak telni újra Európa templomai és imaházai, és ebben a folyamatban a cigányoknak kulcsszerepük lesz.

Cigánymisszió lépésről lépésre

A békési székhellyel működő országos cigánymisszió munkája négy alappilléren nyugszik. A legfontosabb, hogy megtérjenek és újjászüllessenek a cigányok, ahogyan minden ember esetében ez a legfontosabb. Ezáltal teljesen átalakult gondolkodásmóddal, új értékrend szerint kezdhetik újra az életüket.

A gyülekezetplántálás mellett nagyon fontos az oktatás, amely nemcsak a bibliai ismeretek átadását jelenti, hanem a félbehagyott általános vagy középiskolai osztályok elvégzésének segítését és szakmai képzést is. Az a cél, hogy olyan ismereteket sajátítsanak el, amelyekkel boldogulni tudnak a munka világában.

Ezen a területen sokat kell munkálkodni, ugyanis egy felmérés szerint ma a munkaadók nyolcvan százalé-

A dicsőítés pillanatai – az alsó kép előterében *Rézsműves Mihály*, az MPE Országos Cigánymissziójának egyik helyettes vezetője, aki az oláh cigányok közötti missziós munkát felügyeli

ka akkor sem alkalmazna cigányt, ha ez számára semmilyen terhet sem jelentene, a munkabért és a járulékokat az állam adná. Ezért az országos cigánymisszió munkaerő-közvetítéssel is foglalkozik, azaz felelősséget vállal a náluk megtér, általuk képzett személyekért. Ezzel a közvetítés sokkal sikeresebb.

A negyedik pillér a munkahelyteremtés, melyre különösen az ország keleti régióiban van égető szükség, hiszen a romák által sűrűn lakott országrészekben a munkanélküliség a körükben gyakran százszázalékos.

■ SZEGFŰ KATALIN

Evangélikáció a Békés megyei Kevermesen, a cigánytelepen. Evangéliumot hirdet az MPE Országos Cigánymissziójának munkatársa, *Petneházi Géza*

Braille-írási tábla a templomkapuban

A balatonboglári evangélikus gyülekezet vezetősége – az akadálymentesítés jegyében, a „családbarát” gyülekezet kialakítását célzó program keretében – a templom bejáratánál hűvőkori Braille-írási táblát helyeztet el, amelyen a gyülekezettel kapcsolatos alapvető tudnivalók olvashatók: nevek, elérhetőségek, istentiszteleti időpont stb. Az információs tábla *Szemereiné Szigethy Enikő* keze munkáját dicséri, akinek önzetlen tevékenysége nélkül nehezen valósulhatott volna meg a kezdeményezés.

Mátrai Zoltán felügyelő jóvoltából, valamint a Magyarországi Evangélikus Egyház Vakmissziójának segítségével az első körben két-két Braille-írási *Evangelikus énekeskönyvvel* és *Új ének* füzetrel gazdagodott a gyülekezet. Ezek nyaranta számos vak és gyengén látó testvérnek jelenthetnek segítséget, mivel Balatonbogláron van a Magyar Vakok és Gyengélátók Országos Szövetségének üdülője.

Ez év júniusától – havonta egy alkalommal, a hónap harmadik vasárnapján 11 órától – vakok és gyengén látók számára tartanak istentiszteletet. A bibliai szövegek mellett nagy hangsúlyt kap a zene, a hangok, az illatok, és szerephez jut a tapintás is. A bibliai textusok ilyen formában való megjelenítése révén a látók is közelebb kerülhetnek a Szentíráshoz.

■ CZÖNDÖR ISTVÁN felvétele

Önkéntelen önkéntesek

Vezetőképző nap nőknek

► „*Csontjainkba rekesztett tűz*” – idézte Jeremiás próféta szavait *dr. Mészáros Kálmán* baptista egyházelnök, amikor a keresztény önkéntesség lényegét értelmezte. Bár a lelkipásztor „csupán” feleségét kísérte el a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa (MEÖT) Női Bizottságának április 4-én tartott vezetőképző napjára, szavai mégis teológiai megalapozását adták az együttlétnék. A Krisztust követő ember önkéntessége mögött ugyanis nemcsak egy külső elhívás áll, hanem azért kezd el szolgálni, mert – a Lélek indításának engedve – nem tehet másként.

A MEÖT székházába meghirdetett képzés kulcsfontosságú kérdése lett, hogy miben különbözik az egyházi szeretetszolgálat a világi közegben végzett önkéntességtől. *Mészárosné dr. Seres Leila* már nyitóáhitatában rámutatott az imádság fontosságára. A Krisztussal való „párbeszédben” kaphat vezetést a hívó ember arra, hogy hol, kik között töltse be küldetését.

Az orvosnő utalt a 2012. június 1–3-án megrendezendő *Reménység fesztivál* megelőző András-misszióra is. Ez a módszer arra tanít meg bennünket, hogy *kitartóan* tudjunk imádkozni egymásért. A misszióban részt vevők felírják egy listára azok nevét, akiket szeretnének meghívni *Franklin Grahamnak* – a *Reménység fesztivál* igehirdetőjének – evangélizációs alkalmára, és vállalják, hogy naponta könyörögnek érte. Hány gyülekezetünk újulhatna meg – bátorított *Leila* asszony –, ha komolyan vennénk ezt a személyes imaszolgálatot!

A Bethesda-gyermekkorházban az önkéntesekkel kapcsolatot tartó *Szalma Anna*

szociálpedagógusnak a beszámolója egészen közel hozta a református egészségügyi intézmény mindennapi életét a hallgatókhoz. A hivatásos dolgozók erőn felüli megterheltsége miatt komoly szerep jut a külsős segítőknek, akik egy-egy órán át foglalkoznak a kórteremben fekvő gyermekekkel, játszanak az ambuláns rendelésre érkezettekkel.

Szalma Anna feladata az volt, hogy az önkéntes *személyiségéről* beszéljen. Ki alkalmas a szolgálatra? Válasza felszabadító erejű volt: mindenki, akit a „felebarátiaság” mozgósít. *Anna* vigasztaló módon mutatott rá, hogy az embernek szabad tévednie is. Több önkéntes jelentkezőjükről derült ki, hogy nem bírja elviselni a szenvedés látványát. Őket segítették abban, hogy megtalálják a hozzájuk illő szolgálatokat.

Püski Lajos, a Debrecen-Nagyterdei Református Egyházközség lelkipásztora arról számolhatott be, milyen áldást hozott gyülekezetük életébe az önkéntes szolgálattevők bevonása. Lelki ébredés történt,

megnőtt a hívek száma. Ma már két időpontban van vasárnap istentiszteletük, mert egyszerre nem férnének el a templomban. Nyolc-tíz ifjúsági körük működik, amelyeket egy-egy „idősebb fiatal” vezet. Nyaranként négyszáz fős családi táborokban gyűlnek össze, hogy a gyülekezet minden korcsoportja találkozhasson egymással, épülhessen egymás hite által.

A lelkes számos hasznos gyakorlati tanáccsal látta el a résztvevőket. Beszélt a munkatársak meghallgatásának, pástoriálásának fontosságáról és arról is, hogy a segítőknek feltétlen bizalmat kell adni.

„Előbb a lelkeket építettük, s csak aztán a templomot” – jegyezte meg nevetve *Püski Lajos*, elárulva, hogy templomuk tornyában még mindig nincs harang: „MP3-ról kongatunk.”

Evangelikus Hittudományi Egyetemünk hallgatója, *Seben Glória* végzett szervezőpszichológus a női kreativitásról, hatékonyságról tartott interaktív foglalkozást a részt vevő mintegy húsz asszonynak. Kérdve kifejtő előadásából sokkal több gondolat, meglátás maradhatott meg hallgatókban, hiszen a problémákra gyakran saját maguknak kellett megfogalmazniuk a válaszokat. *Glória* a Kéltől, a teremtető Istentől beszélt, aki maga teszi küldötteit kreatívvá, szolgálatukat Lelkével hatékonyvá, hogy önkéntes munkálkodásuk nyomán közösségek alakulhassanak, egyéni életek formálódhassanak.

■ B. PINTÉR MÁRTA

CÉLEGYENESBEN A REMÉNYSÉG FESZTIVÁL SZERVEZÉSE

Az ország megmozdul

► Egy a hit, egy a cél, ugyanaz a remény: egyre több ember kerül személyes kapcsolatba Jézus Krisztussal Magyarországon is! Ezért szervezzük a *Reménység fesztivált* június 1–3. között a Papp László Budapest Sportarénon.

Évekig tartó előkészületek, az elmúlt hónapok lázas, aprólékos munkája után azt tapasztaljuk, hogy a hívők nyitottak a közös munkára, a világban élők pedig kíváncsiak arra, hogy milyen gyümölcse lesz az összefogásnak. *Tex Reardon*, a fesztivál társigazgatója számára az a bámulatos, hogy amerre *Billy Graham* vagy a fia, *Franklin* jár, a gyülekezetek megtanulják szeretni egymást, és képessé válnak a harmonikus együttműködésre.

Pataki Albert, a Magyar Pünkösdi Egyház elnöke, a Reménység fesztivál egyik védnöke 1989-ben jelen volt a Népstadionban, amikor *Billy Graham* prédikált: „Felejtethetetlen élmény volt látni, ahogy ezrek előrementek a színpadhoz imádkozni, és átadták az életüket Jézus Krisztusnak” – mondja.

„A világmindenség megérthető” – emeli ki a Reménység fesztivál másik védnöke, *Gáncs Péter*, a Magyarországi Evangélikus Egyház elnök-püspöke. „Isten kész a dialógusra velünk. A feltámadott Jézus jó pásztorként keresi az elkallódottakat, az elveszetteket, az eltérítetteket, a félrevezetteket, az elkóboroltakat. A hozzá való hazatalálást egyetlen feltételhez köti csupán: kérjük gyer-

meki bizalommal, és fogadjuk be az erő, a szeretet és a józanság lelkét.”

Steinbach József református püspök, a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának elnöke, a Reménység fesztivál védnöke felhívja a figyelmet, hogy a fiatalok alapvetően nyitottak a lelki tanácsokra, ám tudomásul kell venni, hogy nem beszél a tradicionális egyházi nyelvet. Fontos, hogy a keresztény egyházak elfogadják ezt a helyzetet, és szeressék a sokszor őket elutasító fiatalokat, utat találjanak hozzájuk.

Viktor Hamm, a Reménység fesztivál igazgatója is arról a lehetőségről beszél, hogy a társadalomhoz közel tudják vinni a hívők az evangéliumot e nagyszabású eseményen keresztül: „A Reménység fesztivál a magyarországi keresztény felekezetek összefogásának is az ünnepe. Szeretnénk hűek maradni Jézus Krisztushoz a fesztiválon és az odáig vezető úton is: „Új parancsolatot adok nektek, hogy szeressétek egymást: amint én szeretlek titeket, ti is úgy szeressétek egymást! Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást.” (Jn 13,34–35)

■ BALI MÓNIKA kommunikációs menedzser

Női Konferencia

Éppen most? Pont én?

„Ki tudja, talán éppen e mostani idő miatt jutottál királyságra!”
Eszter 4:14

Ahogy Isten használta Esztert, Isten mindnyájunkat használhat, hogy otthonunkban, tágabb családjunkban, szomszédságunkban és munkahelyünkön változást hozjunk létre Jézusért.

a REMÉNYSÉG FESZTIVÁL
Női Bizottsága szervezésében
2012. május 5. szombat
9:00 – 16:00

Magyar Egyházak Ökumenikus Tanácsa Székház
Budapest XI. kerület, Magyar tudósok krt. 3.

Megközelíthető: 4-es, 6-os villamossal a Petőfi híd budai hídfőjétől gyalog 3 perc a Lágymányosi híd irányában

Szeretettel várunk minden érdeklődő hölgyet!

HÍVJ MÁSOKAT IS!

Amiért érdemes eljönni:

- **Tanítások, hogyan lehet az életünk még inkább gyümölcsöző és győzedelmes**
- **Gyakorlati tanácsok, hogy életünk hiteles tanúságtétel legyen környezetünk számára**
- **Dicsőítés, csoportbeszélgetések, imádkozás**

Jelentkezés:

- A részvételhez előzetes jelentkezés szükséges a Reménység Fesztivál honlapján (www.remenysegfesztival.hu a „Kapcsolódj be!” címszó alatt).
- A részvétel díja: **1000 Ft.**
- További információ: **06-1/301-6653**-as telefonszámon vagy keros@remenysegfesztival.hu email címen.

Északi kerületi ifjúsági nap Pilisen

► Több mint kétszáz fiatal vett részt az Északi Evangélikus Egyházkerület gyülekezeteiből az április 14-én, szombaton Pilisen megrendezett ifjúsági napon. A programokat egyházunk gyermek- és ifjúsági osztálya állította össze.

Borongós, hűvös reggelre virradt. A pilisi gyülekezetben már kora reggel megkezdődött a készülődés az egész napos együttlétre. A templomban színpad épült, a gyülekezeti teremben hatalmas asztalokat

lekezet ifjúsági zenekarának közreműködésével.

A fiatalokkal megtelt templomban a házigazda gyülekezet lelkésznöje, Pángyánszky Ágnes köszöntötte a résztvevőket, majd Krámer György es-

rosba cserélgetős játékokra. Az innen visszatért csapatokat a pilisiek önkéntes szakácsai által készített forró gulyásleves és bukta fogadta.

A délutáni program közös énekléssel folytatódott, majd a gyermek- és ifjúsági osztály

A tombola izgalmait a Miszkolcra érkezett *In His Steps* együttes koncertje vezette le, amely után már csak a búcsúzás maradt hátra. Az úti áldással Pángyánszky Ágnes köszönt el a pilisi gyülekezet nevében.

„lakatpartija” következett. A nap egyik csúcspontja a tombolahúzás volt: sok értékes társasjáték talált gazdára (gyülekezetekre), a fődíj – egy gitár – szerencsés tulajdonosa a pilisi gyülekezet lett.

Az egész napos program végére a fiatalok kicsit fáradtan, de a sok találkozással és vidámsággal feltöltődve zárták a találkozót, reménykedve az újabb közös alkalmakban.

■ CZOMBOS DOROTTYA

állítottak fel, a nagy autógarázsban pedig az ebéd előkészületei folytak. Több busszal és autókkal érkeztek a vendégek a közeli városokból és az egyházkerület egészen messze fekvő településeiről is.

A regisztráció után, tíz óra körül vette kezdetét a közös éneklés a budahegyvidéki gyü-

peres tartott rövid áhítatot. Ezek után Róka Szabolcs interaktív mesejátéka mozgatta és neveltette meg az ifjúságot.

Rövid teaszünet után a vendéglátók fiataljai által szervezett játék hozta közelebb egymáshoz a különböző gyülekezetek tagjait: vegyes csoportokban indultak a vá-

FOTÓ: PALINKÁS ZSÓFIA

Megalakult a Németországi Magyar Ajkú Protestáns Gyülekezetek Szövetsége

► 2012. március 31-én nyolc németországi magyar gyülekezet hivatalos küldöttje írta alá Holzhausen egyik konferencia-központjában a Németországi Magyar Ajkú Protestáns Gyülekezetek Szövetsége megalakításához szükséges alapszabályt és a belépési nyilatkozatot. A dokumentumot az alábbi gyülekezetek képviselői jegyzik: Észak-németországi Magyar Református Lelkigondozói Szolgálat (Hannover központtal); Észak-Rajna és Vesztfália Magyar Protestáns Gyülekezetei (Köln központtal); Magyar Református Gyülekezet, Frankfurt/Main; Magyar Református Gyülekezet, Mainz; Magyar Református Gyülekezet, Heidelberg; Magyar Protestáns Gyülekezet Württembergben (Stuttgart központtal); Ulm Környéki Magyar Protestáns Gyülekezet (Dietenheim központtal); Münchener Magyar Református Gyülekezet.

Nyolc aláírója van ugyan a belépési nyilatkozatnak, de ez nem csak nyolc németországi magyar gyülekezetet jelent: valójában nyolc magyar „lelkigondozói körzetről” van szó, mivel a legtöbb körzetben a lelkész több helyen is szolgál. Például Hannoverhez még öt gyülekezet tartozik (Hamburg, Braunschweig, Bréma, Göttingen, Hildesheim), Kölnhöz is még legalább négy (Aachen, Düsseldorf, Bielefeld, Koblenz). Württembergben rendszeresen van istentisztelet Stuttgart mellett Heilbronnban, hasonlóképpen Ulmon kívül is még két helyen (Heidenheimben és Dietenheimben) tart istentiszteletet a lelképásztor.

Minderre tekintettel azt mondhatjuk, hogy a németor-

szági magyar protestáns gyülekezeteknek legalább a kilencven százaléka belépett a szövetségbe. Csak két közösség nem küldött képviselőt (Berlin és Nürnberg), de előttük is nyitva áll az út – az alapszabály értelmében később is tagjai lehetnek a szövetségnek, ha a közgyűlés elfogadja a belépési kérelmüket.

Az alakuló ülésnek nem véletlenül volt éppen Holzhausen a helyszíne: egyidejűleg itt zajlott a tizedik nyugat-európai presbiteri találkozó, amelyhez a nagyhatású evangéliumi ifjúsági konferencia is kapcsolódott.

A belépési nyilatkozat aláírása előtt a résztvevők (mintegy huszonöt érdeklődő presbiter volt jelen) megbeszélést, miért fontos a szövetség megalakítá-

sa. Németországban eddig is voltak magyar gyülekezetek – némelyek léteznek immár ötven-hatvan éve –, de ezeknek a jogi helyzete nagyon bizonytalan, illetve teljesen rendezetlen volt. A megalakult szövetség viszont – mint ernyőszervezet – németországi magyar protestánsok közös, egyszerűsített hivatalos képviselője lesz, és mivel ezt a szervezetet a német törvények szerint „e. V. -ként (németül: „eingetragener Verein”, azaz bejegyzett egyesület) bejegyeztetjük mint adómentes egyesületet, így a taggyülekezetek jogi státusza is tisztázódik.

Ez azért is igen fontos, mert a németországi protestáns egyházak ernyőszervezete – az EKD (Evangelische Kirche in Deutschland) – így magyar ügyekben egyetlen szervezet vezetésével tud tárgyalni, ahelyett hogy külön-külön egy-egy magyar gyülekezettel kellene foglalkoznia. Az EKD az anyagi támogatást is ilyen formában biztosítja a jövőben (központilag az egyesület számára utal át segílyt), és az egyesület feladata lesz a segítők igények szerinti és igazságos elosztása a magyar gyülekezetek között.

Ugyanakkor fontos, hogy a szervezet jó kapcsolatokat ápoljon az anyaegyházakkal, és reményünk van arra is, hogy az anyaországi egyházak (a

Magyarországi Református, illetve az Evangélikus Egyház) anyagilag és erkölcsileg is támogatják a németországi magyar diaszpóramunkát.

Sok feladat áll még a szövetség öttagú vezetősége előtt: a megalakult szervezet bejegyztetése, a szükséges működési szabályok kidolgozása, az első közgyűlés összehívása, a magyarországi egyházak képviselőivel való szoros kapcsolattartás, a magyar diaszpóramunkában tevékenykedő lelképásztorok alkalmazása (természetesen a gyülekezetek vezetésével egyetértésben). De az első lépést immár megtették a magyar gyülekezetek jövője érdekében. Ez a szervezet talán minta lehet más nyugat-európai magyar gyülekezetek számára is (például Ausztria, Svédország, Svájc).

Az öttagú elnökségbe három világi tagot és két lelképásztor választottak a gyülekezetek szavazati jogú küldöttei. (Minden taggyülekezet két szavazatot adhatott le a kilenc jelölthez.) A két évre választott első elnökség tagjai: Nagy Elek (gondnok, München), dr. Sipos Zsuzsanna (gondnok, Hannover), Nagy Etelka (presbiter, Köln/Aachen), Gémes Pál (evangélikus lelképásztor, Stuttgart), illetve e sorok írója (református lelképásztor, Ulm).

■ VARGA PÁL

7. országos evangélikus gyermeknap

2012. május 12., Piliscsaba

Közhírré tétetik!

A 7. országos evangélikus gyermeknap 2012. május 12-én lesz Piliscsabán!

A gyermeknap részletes programja megtalálható a gyermek- és ifjúsági osztály honlapján, a www.gyio.hu oldalon.

Jelentkezni lehet 2012. május 10-ig on-line, a főmenüben található *Gyermeknap* menüpontra kattintva, a jelentkezési lap kitöltésével.

Helyszín: 2081 Piliscsaba, Béthel Evangélikus Missziói Otthon, Széchenyi u. 8–12., GPS: 47° 38' 22.6"; 18° 49' 53.08".

A gyermek- és családi nap programjait a *Kolompos* együttes és a *Katáng* zenekar koncertje, a *Lábita Színház*, *Csernik Szende* székelly lábábós interaktív mesejátéka, kézműves-foglalkozások, kézzel hajtott kosaras körhinta, népi játékok, a bibliai családok bemutatása, kiállítás, bibliai foci, zsákban futás, kifliévő verseny és társaik alkotják. Csupa móka...

A részvétel természetesen ingyenes!

Szeretettel várnak mindenkit a GYIO munkatársai!

7. ORSZÁGOS EVANGÉLIKUS GYERMEKNAP
2012. május 12.
Piliscsaba,
Béthel Missziói Otthon

- A KOLOMPOS együttes és a KATÁNG zenekar koncertje
- Csernik Szende székelly lábábós...

Magyarországi Evangélikus Egyház, Gyermek- és Ifjúsági Osztály

A részletes program megtalálható a <http://gyio.hu> oldalon.

A 7. országos evangélikus gyermeknap programja

2012. május 12.

Családok a Bibliában

- 08.30: Érkezés, regisztráció és közös éneklés
- 09.30: Énektanítás, reggeli áhítat (*Grendorf-Balogh Melinda*)
- 10.00–10.45: A *Katáng* zenekar koncertje
- 10.55–11.40: *Lábita Színház* – *Csernik Szende* székelly lábábós, mesemondó interaktív előadása
- 11.40–12.30: Ebéd
- 12.30–13.30: A *pünkösdi királykisasszony* – A *Kolompos* együttes koncertje
- 13.30–15.30: Családok a Bibliában
Kézműves-foglalkozások, játékok:
– interaktív kiállítás; a pünkösdi rajzpályázat kiállítása;
– a piliscsabai, a tengelici és a zuglói gyülekezet bábcsoportjának előadása;
– ötújas fonás; marokedény-készítés agyagból; kézzel hajtott kosaras körhinta, népi játékok; peddignádkosár-fonás; nemezelés; szárdudakészítés; körmöcskészes;
– „spontán” rajzverseny; „bibliai foci”; kifliévő verseny; zsákban futás és társaik...
- 15.30: A XXI. országos evangélikus hittanverseny eredményhirdetése és jutalmazás, éneklés, úti áldás... „Áldásoddal megyünk, meggyünk innen el...”
- 16.30: Hazautazás

KÜLDETÉSÜNK ISTEN CSALÁDJÁBAN

„Jól vigyázzatok tehát, hogyan éltek!” (Ef 5,1)

Missziói nap a Nyugati (Dunántúli) Evangélikus Egyházkerületben

2012. május 19., szombat – Városi Sportszarnok, Tatabánya (Ságvári E. u. 9.)

Missziói nap a Székesfehérvári Evangélikus Egyházkerületben

2012. május 19., szombat – Városi Sportszarnok, Székesfehérvár (Ságvári E. u. 9.)

- 09.00** ÉRKEZÉS, REGISZTRÁCIÓ
09.30 ÉNEKLÉS, KÖSZÖNTÉSEK
- 10.00** NYITÓÁHÍTAT: *ISTEN SZERETETT GYERMEKEI* (Az egyház mint család) Ef 5,1–2 – Szemerei János püspök
- 10.30** AZ ÉN CSALÁDOM: *DÖBRENTÉI ILDIKÓ ÉS LEVENTE PÉTER LELKIDERŰ-GYAKORLATA* Ef 6,1–4 alapján – Beszélgetőtárs: Mesterházy Balázs
- 11.45** BESZÉLGETÉSEK TEMATIKUS CSOPORTOKBAN a közeli Bárdos László Gimnáziumban
Nagymamaként Isten családjában
Nagyapapaként Isten családjában
Apaként Isten családjában
Anyaként Isten családjában
Gyermekként Isten családjában
Elváltként Isten családjában
Egyedülállóként Isten családjában
Keresztszülőként Isten családjában
Presbiterként Isten családjában
Gyülekezeti vezetőként, tisztségviselőként Isten családjában

- 09.00** ÉRKEZÉS, REGISZTRÁCIÓ
09.30 ÉNEKLÉS, KÖSZÖNTÉSEK
09.45 KÖSZÖNTÉSEK
- 10.00** NYITÓÁHÍTAT: *ISTEN SZERETETT GYERMEKEI* (Az egyház mint család) Ef 5,1–2 – Szemerei János püspök
- 11.00** BESZÉLGETÉSEK TEMATIKUS CSOPORTOKBAN a közeli Bárdos László Gimnáziumban
Nagymamaként Isten családjában
Nagyapapaként Isten családjában
Apaként Isten családjában
Anyaként Isten családjában
Gyermekként Isten családjában
Elváltként Isten családjában
Egyedülállóként Isten családjában
Keresztszülőként Isten családjában
Presbiterként Isten családjában
Gyülekezeti vezetőként, tisztségviselőként Isten családjában
- 11.30** ZÁRÓÁHÍTAT – Mesterházy Balázs

- 12.30** EBÉD
 Az ebédszünetben szabadtéri programok (vetítés, énekar, gyülekezeti standok, sütemények asztala stb.)
- 13.30** KACAGÓ KONCERT *LEVENTE PÉTERREL* 3-TÓL 103 ÉVES KORIG a gimnázium tornatermében
- 14.30** KERÜLETI AKTUÁLIS ÜGYEK
- 15.00** BOLYKI BROTHERS-KONCERT
16.00 ZÁRÓÁHÍTAT – Szeverényi János országos missziói lelkész

- 12.45** EBÉD
14.00 ELŐZMENEK
15.00 KÖZÖSSÉGI ÉNEKLÉS
15.30 ÚRVACSKA
16.30 ZÁRÓÁHÍTAT – Mesterházy Balázs

Gyermekmegőrzésről és gyermekprogramokról az egész nap folyamán gondoskodunk.
 A Luther Kiadó egész nap jelen lesz, és kedvezményesen kínálja kiadványait.

A résztvevőknek ebédet biztosítunk. Az önálló keresettel rendelkező testvérektől étkezési hozzájárulást elfogadunk. Kérjük, hogy otthonról hozott pogácsával, süteménnyel gondoljanak egymás megvendégelésére!

A nagy busszal érkező csoportok 50%-os támogatást igényelhetnek az egyházkerülettől.

Kérjük, jelentkezésüket május 13-ig juttassák el a püspöki hivatalba:
Adámi Mária püspöki asszisztens
9021 Győr, Bajcsy-Zsilinszky u. 26.
Mobil: 06 20 824 6751
E-mail: maria.adami@lutheran.hu

Gyermekmegőrzésről és gyermekprogramokról az egész nap folyamán gondoskodunk.
 A missziói nap folyamán a Nyugati Evangélikus Szeretett Gyermekei táboroztatásán résztvevők számára a Luther Kiadó kiadványait.
Kérjük, hogy jelentkezésüket május 13-ig juttassák el a püspöki hivatalba:
Adámi Mária püspöki asszisztens
9021 Győr, Bajcsy-Zsilinszky u. 26.
Mobil: 06 20 824 6751
E-mail: maria.adami@lutheran.hu

Kérjük, jelentkezésüket május 13-ig juttassák el a püspöki hivatalba:
Blatniczky János püspöki asszisztens
2699 Szügy, Bajcsy-Zsilinszky u. 26.
Mobil: 06 20 824 6751
E-mail: janos.blatniczky@lutheran.hu
Web: http://www.lutheran.hu

ADJÁBAN

(5,15)

Missziói nap az Északi Evangélikus Egyházkerületben

2012. május 19., szombat – Városi Sport és Szabadidőközpont, Budaörs (Vasút út 41.)

REGISZTRÁCIÓ
KÖSZÖNTÉSEK
KÖZÖS ÉNEKLÉS

ANGELIZÁCIÓ: ISTEN SZERETETT GYERMEKEI
(Egyház mint család) (Ef 5,1–2) – Ittész István nyugalmazott lelkész

VEZETŐ REFERÁTUM: A CSALÁDOK VÉDELME, A VÁLTOZÁSOK MEGELŐZÉSE ÉS KEZELÉSE – Szarka Miklós referátus lelkész, pár- és családterapeuta, klinikai igazgató

DIUMBESZÉLGETÉS: A MI KIS CSALÁDUNK
Moderátor: dr. Fabiny Tamás püspök
Részvevők:

Mári Mártá nagycsaládban felnőtt hitoktató (Nyíregyháza)
Kovácsné Garádi Zita többgyermekes édesanya (Biatoró)

Kovács Edit, a gödöllői Tessedik Sámuel Evangélikus Szentotthon és Családok Átmeneti Otthonának volt lakója
Egyházi munkatársa (Gödöllő)

Kovács Miklós férj, édesapa, nagypapa (Budapest)

ADÁS: SZERETETNYELV – Oberfrank Pál és Kéry Kitty írók művészek irodalmi előadása

KÖZÖS ÉNEKLÉS ÉS BIZONYSÁGTÉTELEK

ACSORAI ISTENTISZTELET: Keczkó Szilvia lelkész – Budaörsi Evangélikus Egyházközség

ÁLDÁS – Benczúr László egyházkerületi felügyelő
ÁLDÁS – Blatniczky János Dániel kerületi missziói lelkész

Gyermekprogramokról az egész nap folyamán foglalkozunk.

Offertórium a gödöllői Tessedik Sámuel Evangélikus Szentotthon és Családok Átmeneti Otthona lakóinak nyári szünetére szolgálja.

Offertórium egész nap jelen lesz, és kedvezményesen kínálja kiadványait.

Offertóriumról mindenki otthonról hozott étellel gondoskodunk.

Offertóriummal érkező csoportok 50%-os támogatást igényelhetnek az egyházkerülettől.

Offertóriumukat május 13-ig adják le az alábbi elérhetőségeken:
Blatniczky János Dániel kerületi missziói lelkész

Budaörsi Mikszáth út 4/a.

Telefon: +36 1 824 2856

E-mail: j.blatniczky@lutheran.hu

Web: www.lutheran.hu/misszioinap

Missziói nap a Déli Evangélikus Egyházkerületben

2012. május 19., szombat – Atlétikai Centrum, Bonyhád
(A Petőfi Sándor Evangélikus Gimnázium mögött)

9.00 ÉRKEZÉS, RÉZFÚVÓS TÉRZENE – Kiskőrösi evangélikus fúvószenekar
ÉNEKTANULÁS: Bence Gábor és az Agape együttes (EHE)
KÖSZÖNTÉSEK: Ónodi Szabolcs igazgató (Bonyhád) és Gáncs Péter püspök

10.00 IGEI ALAPOZÁS: KÜLDETÉSÜNK FORRÁSA – Aradi György missziói lelkész
A Deák Téri Evangélikus Gimnázium énekkarának szolgálata

10.45 Hol van a helyünk Isten családjában? – Prof. dr. Frenyó V. László presbiter (Pestújhely)

11.30 CSALÁDI ÖSSZHANGZATTAN – Szente család (Békéscsaba)

12.00 EBÉD

13.00 A MEZŐBERÉNYI RÉZFÚVÓSEGYÜTTES szolgálata
A KERÜLETI DÍJAK ÁTADÁSA
Az év lelkészét, Lázárné Skorka Katalint, pedagógusát, Kézdy Editet, diakónusát, Fricker Andreát bemutatja Radosné Lengyel Anna felügyelő

14.00 CSALÁDI KÖRBEN
Róka Szabolcs mesemondó interaktív műsora
BESZÉLGETÉS Frenyó V. László előadóval
A GYÜLEKEZET MINT SPIRITUÁLIS TÉR – Dr. Szabó Lajos rektor
TALÁLKOZÁS AZ ÉV EMBEREIVEL
BIBLIA ÜRES LAPOKKAL – Jó Angelika vetített képes előadása
KRÍZIS ÉS GYÓGYULÁS – Paksy Sándor (Válóháló), Balogh Zoltánné (családsegítő)

FÉRFIVÁ ÉS NŐVÉ TEREMTETTE – B. Pintér Márta és Széll Bulcsú
BELSŐ SZOBA – IGETANULMÁNY ÉS IMAKÖZÖSSÉG – Sefcsik Zoltán
A GÁBRIEL ZENEKAR (Bonyhád) Háttal a vonaton című előadása
TENGERSZEM – Színháték Kosztolányi Dezső novelláiból (Deák Téri Evangélikus Gimnázium)
MISSZIÓI EXPÓ, FOTÓKIÁLLÍTÁS

15.30 ÚJRA EGYÜTT A CSALÁD MEGLEPETÉSEKKEL – a bonyhádi gimnázium Zelke táncegyüttesének műsora
A MI BIBLIAI CSALÁDUNK – A tengelici Szivárvány báb-csoport
ÚTI ÁLDÁS, ELBOCSÁTÁS – Gáncs Péter püspök és Szabóné Mátraí Marianna püspökhelyettes

Gyermekprogramot – Boda Zsuzsa vezetésével – egész nap biztosítunk. Szerény ebédről az egyházkerület gondoskodik. A nagy busszal érkező csoportok 50%-os támogatást igényelhetnek a kerülettől április 30-ig. Kollégiumi szállás a program napjára vagy előestéjére foglalható. A missziói nap offertórium a MÖSZ orosházi családsegítő szolgálatát támogatja. A Luther Kiadó egész nap jelen lesz, és kedvezményesen kínálja kiadványait.

Kérjük, az egyéni és csoportos jelentkezéseket április 30-ig írásban juttassák el az egyházkerülethez:
Déli Evangélikus Egyházkerület
1088 Budapest, Puskin u. 12.
Fax: +36 1 338 23 02
E-mail: deli.kerulet@lutheran.hu

Olvadás közben

Nézem az arcodat, amikor olvasol. Ha belemélyedsz az olvasásba, a szemeddel együtt változik. Látom, ha tetszik valami, mutatja, ha nem.

Van, aki teljesen beleássa magát a leírt szövegbe; az igazi olvasás nem enged be más a sorok és az agy közé. Nincs közben fecsegség, máshová figyelés. Az a vesztes, aki felületesen olvas. Persze nem mindegy, hogy mit veszel a kezdedbe. Amit csak éppen átfutsz, az annyit is ér.

Vannak olyan könyvek, amelyeket többször is el kell olvasni. Egyszerűen azért, mert olyan gyönyörű magyarsággal írták, hogy magáért az olvasás örömeért, a szép szavak élvezetért veszed újból kézbe őket. Gondolj csak arra, hogyan idézi meg Fekete István a természet jelenségeit, képeit. Tudod előre, hogy mi következik, mégis újból végigjáród, mert le sem tudod tenni, amíg a végére nem érsz. A vásznon nem lehet mindezt megmutatni, ezért van a legtöbb megfilmesített regénynek csak töredéki hatása a könyvhez képest.

Kedvenc muzsikádat sem egyszer hallgatsz meg. Minden ismétlődő alkalom ad valami újat, amelyet eddig észre sem vettél. Az olvasás műveli a beszédedet, javítja a fogalmazási készségedet, ha akarod, ha nem. Választékosabban szólsz, nem kapkodsz, hiszen a sok magadba szívott szépség tálcán kínálja a témához illő kifejezéseket. Igen, változik az arc az elmélyült olvasás közben. Leolvad róla az akarat által rámerített szigorúság vagy harag, az élet véste szomorúság. Csak a szépség kiváltotta diszkrét mosoly marad meg. Vagy az sem, csak egy merengő, a dolgokat jól értő, átszellemült kifejezés. Ez a találkozás.

Azt hiszem, az arc levetkőzik olvasás közben; izmai ellazulnak, ismét olyan szép lesz, mint ahogyan megteremtették.

Lehet, hogy a könyv a lélek terápiájának egyik eszköze? Szerencsére sok kitűnő írás van, jól lehet választani. Itt van például a Biblia. Ha egyszer belemélyedsz, egyre többet forgatod.

■ DR. SCHROTT GÉZA

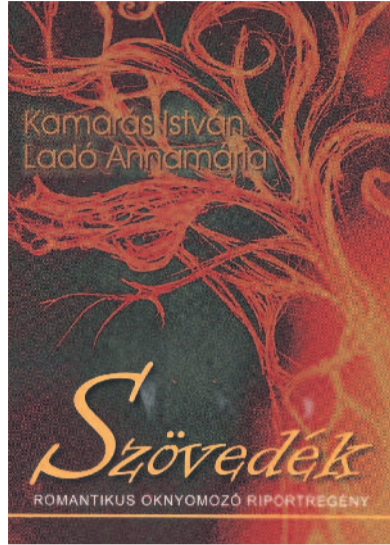
Püspökeink egy romantikus regényben?

A kérdés nem költői – nagyon is valóságos. Hiszen Kamarás István – az egyházunkban is jól ismert író, szociológus, a veszprémi egyetem antropológia és etika tanszékének elindítója – Szövedék című romantikus oknyomozó riportregényében ők is szerepelnek. Mint ahogyan rajtuk kívül sok más, a közéletből, testvéregyházakból, a tudományos életből ismert személyiség is.

A regény főszereplője Ipiapi atya, akinek kalandos életét kutatja egy Ladó Annamária nevű kultúranropológus. A kutatás során megismerjük a heródesező (!) Kitzűzöt, a Naurura disszidáló Cosinus Tupuapatit – akiről végül kiderül, hogy mind ugyanaz a személy: Ipiapi atya.

Bevallom, a könyv olvasása közben sokáig az a kérdés foglalkoztatott: mi ebből az álom, és mi a valóság? De rájöttem a válasza: az álom is valóság, s a könyvben oly mesteri szövedéke tapintható ki e kettőnek, hogy nem kell keresgélni a határokat. A szerző

maga így fogalmaz: „Ezt a szövedéket, hidd el, már nem lehet és nem is érdemes kibogozni.”

Az olvasót sokszor hangos nevetésre készíti a könyv humora, lenyűgözi az az egy-ügyűség, amely a szereplőket jellemzi, és sokszor felsóhajt

lelkük tisztaságán elámulva, mert nem számít nekik érdek, fittyet hánynak a hatalomra, és csak önmaguk „apró” kis dolgaival törődnek, mert valójában ezek az élet igazán fontos dolgai. Szívesen tartozna az ember közéjük, vagy kívánná azt a lelkeséget magának és egyházának, amely őket jellemzi.

Mi célból írható a regény? Talán éppen azért, hogy ennek az Ipiapi-lelkiségnek az átadásával ébressze az embert, az egyházat, a közösségeket, hogy megelevenítse az intézményes, megmerevedett formákat.

Ipiapi atya szavaiból is erre következtethetünk, amikor a könyv vége felé életét, tevékenységét így foglalja össze: „Valamit meg akartunk mutatni, ki akartunk hirdetni, el akartunk játszani, még pontosabban, hitet tenni a szent dolgok mellett, bátran elmenve egészen a szentségtörésig. Polgárt pukasztani és egyben alázattal szolgálni.” S bizonyára

erre a célra mutat rá az is, hogy Ipiapi atya feje fölött a történet végén egy lángnyelv jelenik meg.

A könyv bibliai, teológiai gondolatai, egy-egy bibliai történet sajátos feldolgozása, jézusi példázatok modern környezetbe helyezése és elmesélése lelkészeknek és a teológiában kevésbé jártas olvasóknak is különleges élményt nyújt. Olyan impulzusokat ad, melyek nyomán érdemes továbbgondolni egy-egy témát, melyekből a lelkész akár igehirdetése számára is meríthet.

Így aztán e könyvet szeretettel ajánlom mindenkinek: olvassa, gazdagodjon belőle, tisztuljon általa! No és találja meg egyházunk püspökeinek nevét és szerepét a történetben!

■ ISÓ DOROTTYA

Kamarás István – Ladó Annamária: Szövedék – Romantikus oknyomozó riportregény. Kairosz Kiadó, Budapest, 2011. Ára 2380 forint.

„Az élet óriási csoda!”

Szépen illusztrált, tudatosan szerkesztett, szinte (ön)kritikai kiadás-szerű könyvet tarthat kezében az olvasó, aki Naményi Tomcsányi Pál 2009-ben megjelent, Napfogyatkozás című kötetét lapozgatja.

A százhetvenöt vers „fiókban megőrzött líra”, amint a szerző az alcímében megvallja, előrevetítve ezzel rejtőzni vágyó, szemérmes alkotói attitűdjét, amely a világ felé tárulkozást csupán most, a tudós mérnök-író nyolcvanöt esztendőskorában engedte meg.

A versek egyrészt a kronológiai rendet követik (Ifjúkor; Fiatalkor; Felőttkor), majd a második részben téma és műfajok szerint alkotnak egységet, míg a harmadikban a Kiegészítések kapnak helyet. Érdekes figyelni, hogy Naményi Tomcsányi Pál mennyire pontosan jelzi versei születésének idejét, sőt a megírás időtartamát is: mintha az élet csodájának megannyi pillanatát kívánná örökre rögzíteni, emlékekbe és költészetbe vésni.

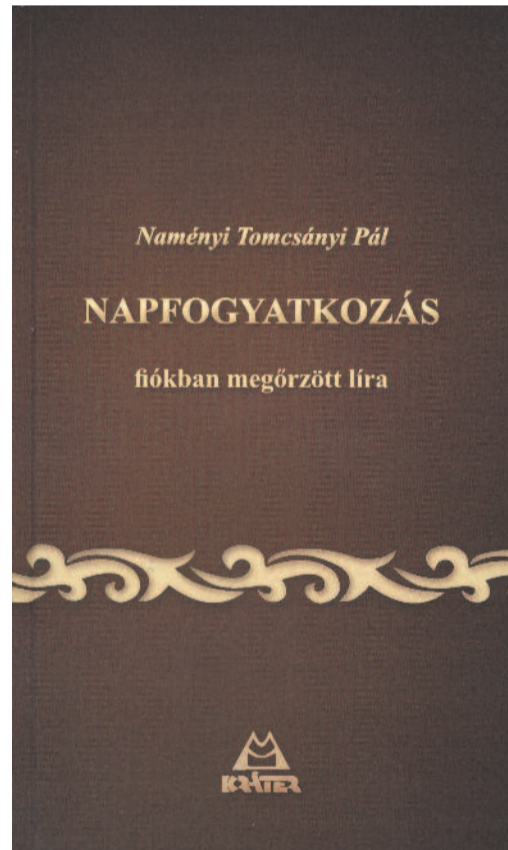
A sok lehetséges példa közül nézzük az Ave poetae ignoti című vers végét: „1946. március 10., 23.31–54. (23 perc). Sok kicsi javítás (2008)”. Hatvankét esztendő eltelté után is van még mit javítani, hozzátenni, csiszolni a gondolaton, amely akkor

huszonhárom perc alatt öltött formát... Ezen töprengve még érthetőbbé válik a szerző könyv eleji ajánlása leendő olvasójához: „Azoknak, akik hisznek magyar nyelvünk jövőjében.”

Ő maga hisz ebben: szépen, árnyaltan fogalmaz, olykor szinte lubickol a magyar nyelv csodálatos lehetőségeiben, a komolyat váltogatva a játékos humorral, a szonett szerelmes szavait szójátékkal oldva. A Légyölő című versben így játszik: „...én 'légyöttől' gyötörtten / lendületes dühvel sodorva dörzsöltem...”; a Narkózis vagy kés „bolond rímei” (N. T. P.) bukfcenet vetnek: kohol/alkohol; mákom/ákombákom; boka, ín/kokain, s a majdnem anagramma is mosolyra készlet: „bétellel beteltem”.

A Majdnem szonett lett (tizennégy helyett) tizenhárom szép sora a szenvedélyes szerelmes vallomása: „Ajkadon a csókom, mint a hópehely, / olvad gyengéd mámor ízes zamatába...”; „Szerelmünk oly lenge, mint a kinti hinta, / s hinti az illatát és szirmait a szélbe. / Újra a szédülő, szédítő csúcsra száll, / és ott

már-már megáll – / énbennem szülvette és Tebenned élve.”

Legfinomabb, legáttetszőbb versei a természet csodáit festik, követ-

ve szeretett mesterét, Áprily Lajost, akinek Naményi Tomcsányi Pálhoz írt kedves, bátorító és méltató levelét a kötet végén olvashatjuk. A Hócsend című költemény mintha előtte is tisztelegne pasztellszínű impresszionizmusával: „Nézd, a hó mára minden faágra / fehér por-kristály pengét emelt. / Halk ma a világ; lágy puhasága / újszülött csendnek élete lett. / Bő, fehér kendő redője pólyázza, / védi, takarja a halk kisedet. / De nincs sehol mentő tetője, ha fázva / ázott madár kér búvóhelyet.”

Érdekes volt „fiókban megőrizni” a napfogyatkozáskor napvilágra került verseket, mert tanulhatunk Naményi Tomcsányi Páltól: lelkesedést, szeretetet, műveltséget, bölcsességet, derűt s a felismerés hitvalló örömet: „Az élet óriási csoda!” (Egy gyors vallomás)

■ K. SEBESTYÉN NÓRA

Naményi Tomcsányi Pál: Napfogyatkozás – Fiókban megőrzött líra. Kráter Műhely Egyesület, Budapest, 2009. Ára 1520 forint.

HIRDETÉS

DIGITALSTAND

www.digitalstand.hu

Olvassa az Evangelikus Élet digitális változatát!

Válogasson az első magyar platformfüggetlen online újságstand kínálatából, olvasson számítógépen, táblagépen vagy okostelefonon!

www.digitalstand.hu

Csatlakozzon hozzánk a Facebookon is!

Meghívó a könyvfesztiválra

A Luther Kiadó szeretettel vár minden kedves érdeklődőt és vásárlót a budapesti nemzetközi könyvfesztiválon. Az elmúlt évek szokásaihoz híven a Luther Kiadó, a Kálvin Kiadó, a Magyar Bibliatársulat, a Harmat Kiadó és a Szent István Társulat egy központi helyen lévő, nagy alapterületű, közös standon várja vásárlóit kedvezményekkel és újdonságokkal.

Időpont: április 19–22. Helyszín: Budapest, Millenáris, Jövő Háza földszintje, 19-es stand.

A budapesti nemzetközi könyvfesztivál részletes tájékoztatóját és a közel 400 program leírását megtalálják a www.bookfestival.hu oldalon.

További információ: Luther Kiadó, 1085 Budapest, Üllői út 24. Tel.: 1/317-5478, 20/824-5518. Fax: 1/486-1229. E-mail: kiado@lutheran.hu. Web: www.lutherkiado.hu.

Magányosan imádkozni

F. Bakker holland író 1980-ban megjelent, *Imamegjelenési formák* című könyvében érdeklődéssel olvastam a magányos imádkozásról írtakat.

A Biblia olvasása során azt is megismertem, hogyan könyörgött a zsoltáros: „Fordulj felém, és könyörülj rajtam, mert magányos és nyomorult vagyok.” (Zsolt 25,16b) Megértettem, hogy magányosságom legfőbb oka az, hogy a bűneset óta mindnyájan Isten nélkül valók vagyunk, magányosan járjuk földi életünk útját, amelyen csak egyvalami biztos: a halál. Ez ellen pedig nincs mentségünk.

De megtapasztaltam, hogy Isten kegyelméből másféle módon is egyedül lehetek vele: belső szobám magányában. Ez a legalkalmasabb helyem, ahol vele találkozhatom. Sokszor, amikor magamra maradok vele, kiöntöm szívem keserűségét, elmondom gondjaimat, kérem megbocsátó kegyelmét lelki életem megújításához. A vele való bensőséges találkozás mindig nagyon áldott. Átala a problémáimra feleletet kapok, s megújítja, megerősíti lelki életemet.

Sajnos a magányos imádság ereje és fénye ma már nagyon elhomályosult. Ma is sokan imádkoznak, de fogalmuk sincs arról, milyen értékes az Isten és az ember közötti együttlét, Isten és az emberi lélek bensőséges közössége a magányos imádságban. A vele való közvetlen imaközösségben Isten és a bűnös ember egyedül van a belső szobában, és itt megismerheti az Istennel való titokzatos egyedüllét erejét.

Elgondolkodtam, van-e ilyen helyem és időm magányos imádkozásra. Térdre kényszerít-e az Istennel való bensőséges találkozás? Rádöb-

bentem, hogy inkább csak nagy lelki szükségben vágyódom a vele való közvetlen együttlétre. Ám ha az imádságnak ez a formája nem rendszeres, nem tudok komoly lelki életet élni. Az imádkozás lelkünk lélegzetvétele. A lélek pedig étellelenné válik, elpusztul, ha nincs meg az Istennel való bensőséges kapcsolata az imádságban. Gyakran fájdalmas tapasztalatként jelentkezik ez.

Ajtónkat be kell zárunk magunk mögött, ezzel minden földi zajtól mentesen jöhet létre személyes, bensőséges kapcsolat Istennel, s ebben a helyzetben egyedül csak rá figyelünk. Sok függ ettől. A bezárt ajtó mögötti csendben vívjuk meg igazi harcainkat, itt tudunk igazán tusakodni Istennel, őszintén könyörögni hozzá, feltárni a legbensőségebb titkainkat. Itt, az Isten trónusa előtt nem tudjuk visszatartani mondani-valónkat. Olyan közel kerülhetünk hozzá, mint sehol másutt.

A mi Urunk jól ismeri az övét, név szerint ismer bennünket. Ismeri könnyeinket, szívünk sóhajtásait, és itt meghallgatásra találnak az őszintén feltárt, akaratával egyező kéréseink. Úgy figyelni sóhajtásainkat, mint ha az imádkozó csupán egyetlen gyermeke lenne ezen a világon.

Krisztusunk példát adott a magányos imádkozásra is. Gyakorta ment el a hegyekre imádkozni teljesen egyedül. Mennyivel inkább szükségünk van nekünk, bűnösöknek a belső szobára, hisz annyi mondanivalónk van, amelyet nem szívesen közlünk bárkivel ezen a világon! Milyen jó az Úr előtt kitárni a szívünket!

A képmutató imádkozók soha sincsenek igazán egyedül Istennel.

Nekik így válaszol: „Sohasem ismeretek titeket.” Az őszintén imádkozóknak pedig ezt mondja: „Atyád pedig, aki látja, amit titokban teszel, megfizet neked” (Mt 6,6b), mert ők nem az ismeretlen Istennel találkoznak, hanem a belső szoba Istennel.

Szép számmal vannak, akik képtelenek az imádkozásra, de akadnak képmutató módon, megszokásból imádkozók is. A komolyan imádkozóknak viszont azt kell alázattal megtanulniuk, hogy ők valójában nem is tudnak igazán imádkozni, mert a Lélek esedezik értük. Szükséges ezért így imádkoznunk: „Uram, taníts minket imádkozni.”

Üdvösségünk felől sem lehetünk biztosak, ha nem ismerjük az imádság e magányos formáját, helyét és csendjét.

Isten egyházának ereje az imádságban van. Gyengesége akkor mutatkozik meg, amikor tagjai nem érnek rá imádkozni. Az imádság nélküli élet pedig a kegyelemből való élet megvetése. Nem kegyelemből élünk? A lelki sötétségünk alapvető oka az imádság nélküli életünk.

Az Isten előtti hallgatás megemésztheti a lelket. Ő azt mondja: „Öntsétek ki előttem a ti szíveteket.” A mi Atyánk naponta megadja azt, amire éppen szükségünk van, de csak annyit. Ezért kell naponta vele imádságban találkozunk.

Mózes arca felragyogott, amikor Istennél volt, és vele találkozott, mindenki láthatta arcán ezt a fényt. Isten minden gyermekén felragyoghat ez a fényesség, az Isten világsága – ragyog-e a mi arcunk a Jézussal való találkozásunk után?

■ SZENCZI LÁSZLÓ

Kalandos istentisztelet

Telnek-múlnak a napok, és sokszor azt vesszük észre, hogy a hétvégék is belesimulnak a hétköznapokba: mindig van valami iskolai, óvodai vagy munkahelyi „kikapcsoló” program. Ezek nagyon fontosak, de a legjobb a világot kikapcsolni és „jól érezni egymást” a családban.

A hosszú hétvégén megpakoltuk kis autónkat a nagy családunkkal, és elrobogtunk Miskolc felé. A férjem itt töltötte az egyetemi éveit, így a pihenésbe nosztalgizás is vegyült. Boldogan mutogattuk a gyerekeknek az élő emlékképeket: „Ebben a kollégiumban aludt apa”, „Itt vizsgázott filozófiából”, „Itt evett”, „Ezen az úton futott”...

Még otthon kinéztük a neten a diósgyőr-vasgyári evangélikus templomot, hogy vasárnap délelőtt oda menjünk el istentiszteletre, mielőtt majd hazaindulunk. A férjem azt mondta, hogy már sokszor látta a templomot, biztosan tudja, merre van, nem fogunk elkésni.

Megtömtük a kocsit csomagokkal és gyerekekkel, majd leparkoltunk egy templom előtt, ami kicsit sem hasonlított az interneten böngészett képre. Gyamisan sok ünnepelő ruhás ember távolodott.

A kisebbik baj volt az, hogy katolikus templom előtt álltunk; az aggasztóbbnak az tűnt, hogy befejeződött a mise. Egy ember jött már csak ki a kapun, tőle kértünk útbaigazítást. Két információ hangzott el, egyik sem volt

lelkesítő: nincs ma istentisztelet az evangélikus templomban, de odatalálunk könnyen, ha elindulunk jobbra, jobbra, balra, jobbra, balra, jobbra..., de ott sajnos behajtani tilos.

Csatlakoztunk az égi navigációs rendszerhez: imádkoztunk. Ha szeretné, Uram, hogy eljussunk ma istentiszteletre, kérlek, segíts, mi nagyon szeretnénk! Elindultunk az autónk orra után jobbra és balra. Hihetetlennek tűnt, de megérkeztünk! Gyerekek kint, csomagok bent. Futás!... Zárva! Tényleg zárva a kapu!

Nem volt időnk szomorkodni, mert az utcáról egy férfi kiabált felénk: „Hátul vannak!”

Hét perc kalandos késéssel benyitottunk az altemplomba, egy ismeretlen gyülekezet szent terébe. A szent tér varázsütésre szeretetté vált! A testvérek előretoltak, húztak, párnákat tettek alá, mosolyogtak, énekeskönyvet tartottak mindegyikünk elé... tárt karokkal fogadtak, beöleltek a gyülekezetbe! Pár másodperc alatt otthon voltunk! Életem végéig őrizni fogom a szívemben azt a képet, ahogy a villamosmegálló mellett elgurultunk, és a testvérek egy csokorban búcsút integettek.

Lelki családra találtunk. Nem is gurultunk tovább, hanem hazarepültünk.

■ PAPP ANDREA

FOTÓ: DR. KÁROLY-ÁGOSTON MÁRTA

REMÉNYIK SÁNDOR

Azt mondják

Azt mondják, hogy fényt hintek szerte-szét – Én olyan sötétnek tudom magam. – Azt mondják, köszöntésem: békesség. – S be nyugtalan vagyok, be nyugtalan! – Azt mondják, dalom ír és enyhülés, És több, mint szépség: jócselekedet. – Bennem dúl a magamra-ismerés, S meaculpázva verem mellemet. – Azt mondják, aki találkozik velem, Hogy tőlem ő kapott ajándékot. – S én tehetetlen, sajtó kínnal érzem, Hogy mindenkinek adósa vagyok. – Ó, Barátaim, ha egy fény sugar Lelketekig hullt, át a lelkemen: Nem enyém az a fény, csak bennem jár. Istennek köszönjétek, – ne nekem!

Az Ön 1%-ából sokan tanulhatnak

Támogassa adója 1%-ával a Magyarországi Evangélikus Egyház oktatási intézményeit.

HETI ÚTRAVALÓ

Krisztus mondja: „Én vagyok a jó pásztor. Az én juhaim hallgatnak a hangomra, és én ismerem őket, ők pedig követnek engem. Én örök életet adok nekik.” (Jn 10,11.27–28)

Húsvét ünnepe után a második héten az *Útmutató* reggeli és heti igéiben a főpásztor s az általa pásztorolt gyülekezet képe tárul elénk: az Úr Jézus jó pásztorként a halálból örök életre vezetni nyáját. „Az Úr az én pásztorom, nem szűkölködöm.” (GyLK 683) És nem félek, mert ő velem van, jósága és szeretete kísér egész életemben. *Misericordia Domini* – „...az Úr szeretetével tele van a föld.” (Zsolt 33,5) „Krisztus meghalt mindenkiért, hogy akik élnek, ezután ne maguknak éljenek, hanem annak, aki értük meghalt és feltámadt.” (2Kor 5,15; LK) Ezt előre kijelentette: „Én vagyok a jó pásztor, én ismerem az enyéimet... és én életet adom a juhokért.” Senki sem ragadhat ki minket a Fiú és az Atya kezéből, mert: „Én és az Atya egy vagyunk.” (Jn 10,14.15.30) Luther örömmel vallja: „Én a Krisztus kedves báránya vagyok. Jó pásztor ő, vállára vesz, s nekem csak engednem kell, hogy hordozzon. Míg meg nem tagadom, addig nem veszhetem el!” Nagypénteken Isten Báránya „bűneinket maga vitte fel testében a fára... az ő sebei által gyógyultatok meg. Mert olyanok voltatok, mint a tévelygő juhok, de most megtértetek lelketek pásztorához és gondviselőjéhez.” (1Pt 2,24–25; lásd Ézs 53,5.6) Mózes az utódjáért könyörög: „Az Úr... rendeljen egy férfit a közösség élére... hogy ne legyen olyan..., mint a pásztor nélkül való nyáj.” S Isten parancsára „rátette a kezét, és beiktatta tisztébe” Józsuet. (4Móz 27,16.17.23) Pál apostolként szereti gyülekezeteit, s szívhez szóloán ír: „...az evangélium által én vagyok a ti atyátok a Krisztus Jézusban. Kérlek tehát titeket: legyetek az én követőim.” (1Kor 4,15–16) S másutt hozzáfűzi: „és az Úréi” mert „a Szentlélek örömevel fogadtátok be az igét.” (1Thessz 1,6) Ez volt Jézus utolsó kívánsága: „Atyám, azt akarom, hogy akiket nekem adtál, azok is ott legyenek velem, ahol én vagyok, hogy lássák az én dicsőségemet, amelyet nekem adtál...” (Jn 17,24) Az élő Krisztus élő gyülekezetébe mindenkor hív, küld Isten „némelyeket apostolokul, másokat prófétáku, ismét másokat evangélistáku vagy pásztorokul és tanítóku, hogy (velük) felkészítse a szenteket a szolgálat végzésére, a Krisztus testének építésére”; így „növekedjünk fel szeretetben mindenestől őhozza, aki a fej, a Krisztus” (Ef 4,11–12.15) Az Olajfák hegyén ő előre figyelmeztette tanítványait: „Mindnyájan megbotránkoztok bennem ezen az éjszakán, mert meg van írva: Megverem a pásztor, és elszélednek a nyáj juhai. De miután feltámadtam, előtetek megyek Galileába.” (Mt 26,31–32) A mi jó pásztorunk ma is „előttük jár, és a juhok követik, mert ismerik a hangját.” (Jn 10,4) Ezt nem értették. S mi jól értjük e kizárólagosságot közlő kijelentést? „Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, csakis énáltalam.” (Jn 14,6) „Megy a pásztor hazafelé a gyöngykapun át. / Juha vagyok: követem a pásztor lábnyomát. (...) Jézus nyomán örök égi fénybe visz az út.” (EÉ 542,3)

■ GARAI ANDRÁS

PALACKPOSTA

Én tehát úgy futok...

A tavasz lüktetése, frissessége engem mindig új dolgokra inspirál, s gondolom, ezzel nem vagyok egyedül. Valahogy új lendületet kapnak ilyenkor a dolgok.

Az idei tavasz – és a tény, hogy már közelebb vagyok az ötvenhez, mint a húszhoz – tudatosította bennem, hogy változtatnom kell az életvitelemem. Persze eddig is tudtam: többet kellene mozognom, egészségesebben kellene étkezniem, és a tea, kávé helyett több vizet kellene innom... Ezt már sokszor elhatároztam, és sok jó cikket is elolvastam minderről, de eddig nem tettem az ügy érdekében semmit.

Pár hónapja aztán olvastam egy idézetet az interneten: „Annak, hogy miért fussunk, legalább annyi oka van, mint ahány nap egy évben, ahány év az életben. De leginkább azért futok, mert ilyenkor állapot, gyermek, művész és szent vagyok egyszerre. Te is az lehetsz! Találd meg önmagad a futás által, és azzá válsz, akivé teremtettél.” (www.futonet.hu)

Ennek hatására a Facebook-oldalamon posztoltam egy felhívást az ismerőseimnek. A tárgya ez volt: „Fut a pap”, és futótársakat kerestem, akik szívesen futnak és beszélgetnek velem. A meglepő az volt a számomra, hogy milyen sok érdeklődő és pozitív visszajelzést kaptam.

Mindaddig, amíg csak „elméletben” futottam, nem is volt nagy baj. Az igazi kihívás az volt, amikor felhúztam a futócipőt, és elindultam, megtettem az első lépéseket.

A csapatból mindnyájan kezdők vagyunk, egy kicsit pocakosak, egy kicsit álmodozók, örökös újrakezdők. Nem tántorított el minket az sem, hogy nincs jó felszerelésünk, vagy hogy mit szólnak ehhez az emberek, de még az sem, hogy az első öt percben alig kaptunk levegőt. Erőt adott

és bátorított mindnyájunkat a tudat, hogy egy új esélyt adunk a szívünknek, az életünknek.

A tavasz sok újat tartogat a számokra is, lehet, hogy gyökeres változást hoz az életedbe. Lassan itt van az iskolaév vége, jön a ballagás, az érettségi izgalma. Talán úgy gondold, hogy neked is kellene egy feszültséglevezető, egy igazi kapcsolódás, egy közösségi élmény. Keresd meg a tornacipődet, vagy vegyél egy futócipőt, és Pál apostollal együtt fuss, aki azt mondta: „*Én tehát úgy futok, mint aki előtt nem bizonytalan a cél, úgy öklözök, mint aki nem a levegőbe vág.*” (1Kor 9,26) Adj egy új esélyt magadnak! Lépd át a határaidat! Legyen valódi spirituális élmény a futás, mert ott kitisztulhatnak a gondolataid.

■ CZÖNDÖR ISTVÁN

Névjegy:

Czöndör István

Vannak álmaim. Az egyik az, hogy egészséges, nyitott légkört tudok teremteni a gyülekezetemben, ahol őszinte hangon tudunk másokat megszólítani. A másik az, hogy természetes örömmel tudom fogadni a hozzánk betérőt. Olyan közösségről álmodom, ahová hazaérkezem, ahová visszavárnak, s ahol nincsenek előre lefoglalt helyek. Ahol nem elvont és mesterkéltnéző módon, hanem egyszerű szavakkal tudunk beszélni örömeinkről és kihívásainkról. A balatonboglári evangélikus gyülekezetben ezért imádkozunk és dolgozunk immár két és fél esztendeje. Így készülünk az idei Szélrózsá találkozóra is, melynek házigazdái lehetünk.

MERÍTS!

„Örömmel meríték a szabadulás vizéből!”

2. rész

Az *EvÉlet* március 25-i számában ugyanezen a helyen már szó esett az idei Szélrózsá motójáról. Most folytatom, amit akkor elkezdtem.

Milyen gondolat köré lehet ezer embert összegyűjteni, egységbe vonni? A nagyszabású találkozók szervezőinek – így a Szélrózsáéknak is – sok fejtörést okoz ennek a kérdésnek a megválaszolása. A két-évenként megrendezett országos evangélikus ifjúsági találkozó előző mottóiból is kiérezni a „megfutott köröket”, a konszenzusra törekvők sok türelmet igénylő lelkületét.

Nem volt ez másként most sem, amikor a 2012-es Szélrózsára készültünk. Még 2011-ben, az egyik legmelegebb augusztusi napon született meg a mottó a bonyhádi gimnázium egy hűvös pinchelyiségében. Vannak ötletek, melyek tetszenek ugyan, mégis úgy érezzük, „ez nem az igazi, ennél lehetne jobbat találni”, aztán valaki bedob egy gondolatot, melynek hallatán más ritmusra kezd verni a pulzusunk, pupillánk kitágul... Aztán azt mondjuk: „Igen, ez az!”

Az „Örömmel meríték a szabadulás vizéből” bibliai mondatát hallva Czöndör István, a házigazda balatonboglári gyülekezet vezetője ezt egy szöveg sűrítette: „Meríts!” Ez a mottó

az eredeti bibliai ünnepnek, a sátoros ünnep vízszertartásának a cselekményét is felidézti, ugyanakkor jelképként is sok mindenre utal: én, akinek hiánya van valamiből, meríték onnan, ahol bőség van...

Bizonytalanul megjegyeztem, hogy a régi jeruzsálemi ünnepen hét merítési alkalom volt – *Baranyay Csaba* köszegi lelkész rögtön kiszámolta, hogy a nyitóalkalmon kívül az igazi alkalmak száma éppen ennyi, beleértve a záró istentiszteletet.

A következő feladat az volt, hogy találjunk olyan további bibliai mondatokat, melyek az Istentől kapott szabadulás örömteli élményére utalnak, ugyanakkor ezt valamilyen speciális oldalról láttatják. A következőket találtuk.

1. Hamarosan elérkezik igazságom, és szabadításom felragyog, mint a fény. (Ézs 51,5)

2. Erőszakról nem fognak hallani többé országokban, sem pusztulásról és rombolásról a határaidban. Szabadításnak fogod hívni a falaidat, a kapuidat meg dicsőségnak. (Ézs 60,18)

3. Megmentesz a félelemtől, és körülveszel a szabadulás dalaival. (Zsolt 32,7)

4. Nyíljék meg a föld, és teremjen üdvösséget, és sarjadjon vele a szabadulás is. (Ézs 45,8)

5. De az én igazságom mindörökké megmarad, szabadításom nemzedékről nemzedékre. (Ézs 51,8)

6. Az Úr lelke nyugszik rajtam, mert az Úr kent föl engem... Elküldött, hogy szabadulást hirdessek a foglyoknak és szabadságot a börtönök lakóinak. (Ézs 61,1)

7. A szabadulásért felelem a poharat, és az Úr nevét hirdetem. (Zsolt 116,13)

Fontos szempont volt, hogy amikor elárasztják az egyházat is a válságot elemző, a krízist című választó programok, találkozzók, akkor alapvetően pozitív, lelkesítő és megmozgató, Istenhez mint örömlünk forrásához illő szavakat, címekeket találjunk az ideai alkalmakhoz.

A bibliai mondatokból aztán szinte magukból következnek a címek: a szabadulás mint fény, mint az erőszak vége, mint bátorító dal, mint megújulás, mint nemzedékről nemzedékre szálló örökség, mint amnesztia és végül mint örömmünnp.

Reméljük, az idei Szélrózsá találkozón átélhetjük majd a szabadulást a bátorító dalokban, felragyogó fényekben, az (el)engedés képességében, a nemzedékek egymásra hangolódásában és a végső, közös örömmünnpben.

■ RÉZ-NAGY ZOLTÁN

Hogyan olvas egy könyvmoly?

Beszélgetés Nagy Bencével, a *Moly.hu* alapítójával

► **Ő a legfiatalabb a családjában, és mivel a családtagjai mind rendszeres könyvforgatók, elképzelhetetlen volt, hogy ne olvasson ő is sokat. Így lett belőle könyvmoly – méghozzá nemcsak amolyan magának való, hanem az olvasmányélményeit másokkal is szívesen megosztó, illetve mások olvasmányélményeit is nagy érdeklődéssel olvasó, hallgató. A hozzá hasonló könyvbarátok nagy öröme 2008 decemberében egy „könyves játszótér” hozott létre a világhálón – ez a *Moly.hu*. A közösségi oldal felhasználói – több mint negyvenhétézren (!) vannak – többek között megjelölhetik, hogy éppen mit olvasnak, értékelhetik a könyveket, utánanézhettek, mások hogyan vélekednek az adott műről, és kívánságlistát is írhatnak, hogy milyen köteteknek örülnének a legjobban. A könyv és a szerzői jog világnapja (április 23.) közeledtével az *Evangelikus Élet* tervezőszerkesztőjeként is munkálkodó Nagy Bencét mégsem a legnépszerűbb magyar könyves közösségi oldalról, hanem olvasási szokásairól faggatjuk.**

– Mit nézel meg először egy könyvön-könyvben?

– Az oldalszámát. Ha elkezdem olvasni, akkor jó tudni előre, hogy mikor ér véget, hol is tartok benne, mire lehet még számítani.

– Azt hittem, azt választod, hogy a küllemét... Zavar, ha „csúnya” egy könyv?

– Volt már olyan, hogy azért nem olvastam el egy könyvet, mert igénytelen volt a külleme. Szerencsére az utóbbi évtizedben a könyvkiadás a minőségi kiadványok irányába mozdult el, ezért manapság már ritkán akad olyan gondom, hogy nehéz olvasni egy könyvet, mert

ben szoktam hordani a könyveket, némelyiken igen hamar megmutatkoznak a használat jelei, ezt pedig csak a saját példányok esetén tartom elfogadhatónak.

– A használat egyéb jeleihez hogyan viszonyulsz? Beleírsz a könyvekbe, aláhúzogat szövegeket, vagy sem?

– Nem szoktam, nem is elvi okok miatt, hanem ha találom valami fontosat vagy különösen érdekeset, akkor azt inkább kiírom egy külön papírlapra, mert ott könnyebben át tudom tekinteni.

– Mennyit olvasol „munkából”, és mennyit kikapcsolódásként, a magad öröme?

őket. Rengeteg könyvet félbe is hagyok emiatt, aztán újra elkezdem őket. Úgy érzem, minden könyvben lehet találni olyan mozzanatot, amelyik valamiképpen hat rám, ezért szeretem azt is gondolni, hogy minden könyvnek megvan a maga ideje. Ha éppen egy adott időszakban nem tetszik valami, attól még nem vetem el végleg, mert lehet, hogy csak rossz időben találkoztunk.

– És ha jó időben találkozol egy kötetel, és mély nyomot hagy benned, később is leveszed még a polcra, hogy újra befeledkezhess?

– Egy könyvet általában csak egyszer olvasok el, illetve gyerekkorom kedvenceit veszem elő néha. A szakkönyveim közül inkább tudok említeni olyat, amelyet minden évben elő kell venni egyszer, mert szemléletformáló mű, és jó néha rátekinteni az iránymutató pontokra.

– A gyerekkorid időze még egy kicsit: a kötelező olvasmányok mennyire kötöttek le?

– A *Tüskevár* és az *Egri csillagok* tetszett, a többi nem hagyott maradandó nyomot bennem. Nem biztos, hogy azért, mert nem jó könyvek, hanem mert egy fiatal könnyen találhat náluk izgalmasabbat, misztikusabbat. A *köszívű ember fiainak* csatái

nem vehetik fel a versenyt *Tolkien* világával, ahol orkok és tündék is küzdenek a csatamezőn.

– Kiknek mersz, kiknek szoktál ajánlani könyveket?

– Főleg szakirodalmat ajánlok szívesen, mert ott könnyen belátható, hogy valaminek az elolvasása jár-e kézzelfogható előnnyel. A szép-, illetve a szórakoztató irodalom inkább személyiségfüggő, csak annak ajánlok könyvet, akiről úgy gondolom, hogy valamennyire „egy húron pendülünk”, és benne is hasonló rezgéseket kelthet a könyv, mint bennem.

– Mi a te „nagy könyved”?

– *Hemingway Vándorünnep* című műve. Nem tudom megmondani pontosan, hogy miért. De talán közrejátszhat benne az, hogy hasonlóan élem meg az életet Budapesten, mint Hemingway a két világháború közti Párizsban. Az elmúlt pár évben négy különböző kerületben is laktam, és mindig egyik más-más élménnyel gazdagított. Néha elfog az érzés, hogy én erről már olvastam valahol, és utána be is ugrik, hogy igen, a *Vándorünnep* pont ilyen...

– Végeztél még egy gyors kérdést: használsz könyvjelzőt?

– Igen. A *Moly*-nak nagyon szép könyvjelzőket terveztek a grafikusaink, és így legalább egy információval kevesebbet kell a fejemben tárolnom.

■ V. J.

ARMOS FRUZZSINA FELVÉTELE

rossz a tördelése, vagy éppen a tipográfiája nem az áttekinthetőséget, az érthetőséget szolgálja.

– A hagyományos vagy inkább az e-könyvet részesíted előnyben?

– Ha könyv, akkor legjobb a papír és a saját. Egyrészt a papírkönyv más élményt jelent számomra, mint bármely digitális olvasón megjelenő. Jó esetben egy megfelelően gondozott kiadvány iparművészeti alkotás is, amelynél a papír, a kötés, a betűtípus, a tipográfia szívesen hozzájárul a mű élvezetéhez. És mivel a leggyakrabban kabátzseb-

– Szakirodalmat sokat, de abból is leginkább blogokat. Ezek romlandó árúk, mire a legjobban, általam olvasott témából megjelenik egy könyv, addigra már részben elavult információkat tartalmaz. Saját magam szórakoztatására kevés az időm, és néha figyelmeztetni is kell engem, hogy valami „rendes” könyvet is a kezembe vegyek.

Általában egyszerre négy könyvet tartok a kezem ügyében; két szakmai kiadványnak és két kötet szórakoztató irodalomnak mindig van hely a fejemben, és hangulattól, feladattól függően váltogatom

Lelkeszi szolgálat – nem lelkeszi egyházi munkásként

EBBE-előadás az Üllői úton

► Az Evangélikus Belmissziói Baráti Egyesület (EBBE) tavaszi előadás-sorozatának harmadik alkalmán a Sárbo-gárd–Sárszentmiklósi Evangélikus Egyházközség nem lelkeszi egyházi munkása tartott előadást *Hogyan végzem nem lelkeszi lelki szolgálatomat az egyházamban/gyüle-kezetemben?* címmel. Bójtós Attila helyzete egyedülálló egyházunkban: jelenleg ő az egyetlen, aki laikusként végez lelkeszi szolgálatot. Ennek az ellentmondásos helyzetnek a feszültsége ki is bontakozott az április 12-i este folyamán. A „laikus lelkesz” előre felkészítette a hallgatóságot, hogy subjektív vallomást fog tenni, nem tud objektív maradni, hiszen az elmúlt tíz év tükrében önmagáról kell beszélnie.

Bójtós Attila eredeti foglalkozá-sát tekintve pedagógus, a tanári pályát hagyta ott az egyházi szolgálatért. *Itt és János* püspök kereste meg őt 2002-ben, és ajánlotta figyelmébe a helyben lakó lelkeszt hosszasan nélkülöz-ző sárbo-gárdi gyülekezetet. A felkérés az Evangélikusok Közössége az Evangéliumért (EKE) bibliaiskolája vezetőségének és a Nyugati (Dunántúli) Egyház-kerület püspökének egyezteté-se nyomán találta meg. Féléves vívódás – Isten vezetésének ke-resése – előzte meg döntését.

„Csontig laikusként” állt te-hát szolgálatba, ami nem kis nehézséget jelentett számára. Elvégezte ugyan az EKE biblia-iskoláját, a Vasárnapi Iskolai Szövetség (VISZ) tanfolyamát, a pécsi evangélikus gyülekezet aktív, szolgáló tagjaként pedig régtől látogatott idős embere-ket, tanított gyermekeket, mégis mély víznek érezte új hivatását.

A szolgálat végzését termé-szetesen a helyi adottságok is befolyásolják, alakítják – osz-totta meg tapasztalatait az egy-házi munkás. A sárbo-gárdi gyülekezet életén nyomot ha-gyott, hogy tizenkét évig nem volt a városban lakó lelkesze. Elerőtlenedett, önállóan kö-zösség volt; a 2001-es nép-számlálási adatok szerint 270 fős, ma már 100 egyházfenn-tartóval és harmadannyi rend-szeresen templomba járóval.

A lelki munka gyümölcse általában nem látható, nem mérhető. Ezzel szemben a fi-zikai munka eredménye – mint például a fűnyírás – rögtön si-kerélményt nyújt. Nagy tanul-ság, hogy nem az eredményt kell számolgatni, hanem az Isten iránti bizalomban, a tőle való függésben kell megerősödni.

Bójtós Attila a gyülekezetépít-és terén – ahogyan a kezdetek-kor – most is csapatmunkában

gondolkodik. A „humán erőfor-rás”, a szolgálók számának gyar-apítása kezdettől fontos volt számára. Először nem ingatlan-fejlesztésen törte a fejét, hanem például diakóniai munkatár-sat vett maga mellé. Így került a gyülekezetbe a múlt csütörtö-ki EBBE-esten áhítatot tartó *Váraljainé Melis Orsolya*, aki el-végezte az Evangélikus Hittudo-mányi Egyetem lelkesz szakát. Jelenleg is a sárbo-gárdi gyüle-kezetben szolgál kisegítő mun-katársként, valamint a gyüleke-zet megválasztott felügyelője.

Az évek múlásával folya-matosan kiszélesedett Bójtós Attila szolgálói területe. Igét hirdetett, hittanórát tartott, esketett, temetett, a szentsége-ket azonban sokáig nem szol-

gálthathatta ki. Úrvacsorát még „népi kezdeményezésre” sem oszthatott, pedig ennek érde-keben a gyülekezet tagjai 2005-ben spontán aláírásgyűjtésbe kezdtek. Ez akkor nem hozta

meg a vágyott eredményt, ere-még négy évet kellett várni. A következő évtől viszont már kereszteszettelhetett is.

Bójtós Attila tapasztalata szerint a laikus lelkeszi szolgál-at fogadtatása egyházunkban nagy eltéréseket mutat. A gyüle-kezeti tagok könnyebben el-fogadják, míg a lelkeszi kar hozzáállása nem ennyire egyér-telmű, bár a Fejér-Komáromi Egyházmegye lelkeszi közössé-gétől sok szeretetet kapott. A hívek esetében a bizonytalan-ság általában kimerül abban, hogy nem tudják, milyen meg-szólítást válasszanak – mon-dta az egyházi munkás.

Olykor ugyanakkor önmaga számára is nehézséget jelent ez a felemás helyzet: lelkeszi szolgál-atot végez, mégsem határoz-hatja meg magát lelkeszként... Ráadásul úgy érzékeli, hogy kollégái számára fontos, je-lentőségteljes, hogy ordinált lelkeszként végzik szolgálata-t. Így azután arra jutott, hogy valószínűleg számára is plusz erőforrást jelentene, ha maga is lelkeszként tudná vé-gezni lelkeszi munkáját. Ezzel együtt tudja: a legfontosabb, hogy az elhívást Istentől kap-ta – a szolgálatra.

■ BALLA MÁRIA

Az előadás meghallgatható az EBBE honlapján, az ebe.lutheran.hu címen.

Csendesebb irodai napok Piliscsabán

► Míg korábban „csupán” csapatépítő kirándulásként tartat-tott számon a Magyarországi Evangélikus Egyház (MEE) Or-szágos Irodájának évenkénti programja, addig az elmúlt hét végén (április 13–14-én) már csendesnapra szólt a meghí-vás. Idén a piliscsabai Béthel Evangélikus Missziói Ott-hon volt a bázisa a negyven-egynéhány munkatársat érintő közösségi alkalomnak. A kétnapos rendezvény szervezői most is gazdag programot állítottak össze, lehe-tőséget nyújtva a kulturális és egyházi ismeretek bővítésé-re, a lelki feltöltözésre és a közösségépítésre egyaránt.

Piliscsaba egyházi vonatkozású látványosságai sorában első-ként a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsész- és Társad-alomtudományi Karának impo-záns épületeit tekintették meg az országos iroda munkatársai. Az egykori szovjet lakta-nyaépületeket *Makovecz Imre* munkacsoportja tervezte át orga-nikus stílusban, a Dísz teret és az együttes központi épüle-tét, a Stephaneumot maga a Kossuth-díjas építész tervezte. A campuson, a Szent Lujza Ház kápolnájában egy lazaré-nus szerzetes tartott rövid el-mékedést az egyházunk – nem kizárólag evangélikusokat fog-lalkoztató – adminisztratív köz-pontjából érkezetteknek.

A római katolikus gyökerű település két katolikus templo-ma közül a régebbi 18. századi, barokk stílusú. Orgonája meg is szólalt, kísérvé az országos iro-da munkatársainak húsvéti éne-két. A múlt században épült klo-tildligeti templom színes üveg-

ablakaival teremtett derűs han-gulatot a borongós délutánon. Miután *Sík Sándor* maga is járt ebben a templomban, *Kákay István* irodaigazgató a szerzetes költőről is ejtett néhány szót. A református templomot – amelyet szintén útba ejtettek a látogatók – 1939-ben *Kós Károly* jellegzetes stílusában tervezte *Nagybacsoni Nagy Vilmos*.

Evangélikus „területre” érve *Endreffy Attila* kalauzolásával ismerkedhettek meg a munkatársak a Siló Önálló Élet Köz-ponttal. A Fébé Evangélikus Diakonisszaegyesülethez kötődő intézmény közel száz meg-változott munkaképességű embert foglalkoztat, ezenkívül rehabilitációs szolgáltatásokat nyújt, és lakóotthont tart fenn súlyos mozgássérültek számá-ra. (A foglalkoztatottak által készített faipari termékek két évvel ezelőtt elnyerték a Magyar Termék Nagydíjat.) Itt „mutat-kozott be”, illetve mutatta be a Fébet *Görög Zoltánné*, az egye-

sület húsvétvasárnap beiktat-tott új főnökasszonya, aki egy-úttal – a gazdasági osztályveze-tő titkárnőjeként – az Üllői úti irodának is új munkatársa.

A Béthel-otthon templomá-ban *D. Szebib Imre* nem szok-ványos megközelítésben hirdete az örömhírt. A nyugalmazott püspök *Jézus humora* címmel tartott előadást. Olyan evangé-lyumi történetekről szólt, ame-lyeknek főként nők a szereplői, bemutatva, hogy Jézus a sze-lekedeteivel nemegyszer szembe-ment az akkori közfelfogással, társadalmi gyakorlattal, s ezzel

nem kis meghökkenést, eseten-ként megrökönyödést váltott ki a kortársakból.

Korányi András, az Evangé-likus Hittudományi Egyetem Egyháztörténeti Tanszékének docense gyakorló lelkeszként és az egyház intézményes életé-nek aktív résztvevőjeként osz-totta meg egyházunk jövőképé-

vel, a formálódó stratégiával és a lelkészképzéssel kapcsolatos gondolatait az iroda dolgozó-ival. *Egyházi életképek – élet-képes egyház* címmel tartott előadást nagy érdeklődéssel hallgatták, a végén párbeszéd bontakozott ki, javaslatok hangzottak el, mi több, együtt-működési szándékot is ered-ményezett a disputa.

A humor nemcsak „komo-lyan” volt jelen – a már említett előadás témájaként –, hanem a közösséget építő, játékos felada-tok során is szerephez jutott, a munkatársak örömeire (*képnün-*

kön). Az együtt töltött másfél nap programjai – a diskurzu-sok, játékok, a közös éneklések és áhítatok – ez alkalommal is elérték céljukat, a munkatársak egy kissé más, a hétközna-pokban kevésbé megmutatko-zó oldalukról is megismer-hették egymást.

■ B. M.

Evangélikus gyermek-és ifjúsági pályázat, 2012

Kiíró: A Magyarországi Evangélikus Egyház Gyermek-és Ifjúsági Osztálya.

Pályázhatnak:

- evangélikus egyházmegyék
- evangélikus egyházközségek
- evangélikus oktatási intézmények
- evangélikus cserkészcsapatok
- evangélikus egyetemi gyülekezetek

A pályázat célja:

A) *Evangélikus gyülekezetek, oktatási intézmények gyer-mek- és/vagy ifjúsági programjainak/rendezvényeinek támo-gatása.* Előnyt élveznek azok a pályázatok, amelyek legalább három evangélikus gyülekezet és/vagy oktatási intézmény kö-zösen megtervezett és lebonyolított programját mutatják be.

Egyházunk gyülekezeteinek, oktatási intézményeinek együtt munkálkodása új távlatokat nyit a gyermek- és ifjúsági mun-ka területén, ezért a jövőben kiemelten szükséges az együttmű-ködésre való hajlandóság ébresztése, fejlesztése, támogatása.

Kérjük, hogy a tervezett program/rendezvény részletes programtervét mellékeljük a pályázathoz.

B) Egyházunk országos ifjúsági munkájában ma már a legna-gyobb és legfontosabb feladatot a Szélrózsza országos evangé-likus ifjúsági találkozó megszervezése, lebonyolítása jelenti.

A szervező csapat régóta szükségesnek tartja egyre több evangélikus fiatal megszólítását. Ezért ismét lehetőség nyí-lik a 9. Szélrózsza országos ifjúsági találkozóra evangélikus oktatási intézményekből és/vagy gyülekezetekből érkező if-júsági csoportok részvételi díjának, illetve utazási költsége-inek támogatására. Előnyben részesítjük azokat a pályáza-tokat, amelyek a Szélrózsán első alkalommal részt vevő fi-atalk számára igényelnek támogatást.

A 9. Szélrózsza országos evangélikus ifjúsági találkozó 2012. július 18–22. között Fonyódligeten, a Balaton mellett rendezik meg.

C) Evangélikus gyülekezetekben A *templom egérék*i projekt keretében gyermekalkalmak megtartását segítő *felszerel-sek beszerzésének támogatása.*

A pályázható összeg maximum 30 000 Ft.

A *templom egérék*i projekt leírása a mellékletben meg-található.

Pályázati célként a három kategória (A, B és C) közül csak egy választható!

Kérjük, hogy a pályázatot postai úton egy példányban jut-tassák el a Magyarországi Evangélikus Egyház Gyermek-és Ifjúsági Osztályának címére: 1450 Budapest, Pf. 21.

Az A, B és C kategória elszámolásaként *tartalmi és pénz-ügyi elszámolást* egyaránt kérünk!

A pályázaton szétosztható támogatások 2012-ben ren-delkezésre álló kerete: 3 000 000 Ft, kiegészülve az ifjúsá-gi offertóriummal, melynek becsült összege: 2 000 000 Ft. A benyújtott pályázatokat a gyermek- és ifjúsági bizott-ság delegált tagjai bírálják el.

Az elbírálási folyamat lezárása után a *támogatottak lis-tája* a <http://gyio.hu> honlapon fog megjelenni.

A pályázatok postára adási határideje: 2012. május 19. 24.00.

A kiírt határidőn túl postára adott, valamint a formai köve-telményeknek nem megfelelő pályázatok érvénytelenek.

Abban az esetben, ha a pályázó a kapott támogatásról nem számol el a megadott határidőig, elveszíti a következő év-re szóló pályázási jogosultságát, továbbá a pályázaton nyert támogatást teljes egészében köteles visszafizetni.

A pályázatot és a pályázati elszámolást (tartalmi, pénz-ügyi egyaránt) a pályázattal felelős személynek, továbbá intézmények esetén az intézmény igazgatójának, gyüleke-zeti pályamunka esetén a gyülekezeti elnökség tagjainak, egy-házmegeyi pályamunka esetén pedig az egyházmegyei el-nökség tagjainak szükséges aláírniuk és lepecsételniük.

Az elbírálás várható időpontja: 2012. május 31.

Kifizetés: az elbírálást követő 15 napon belül.

Az elszámolás határideje: 2012. november 23.

Pályázni csak hiánytalanul kitöltött pályázati űrlapon, el-számolni csak hiánytalanul kitöltött elszámolási űrlapon le-het. Mindkét űrlap megtalálható és letölthető a <http://gyio.hu> oldalon, valamint a gyermek- és ifjúsági osztálytól lehet kér-ni postai úton, telefonon vagy e-mailben.

A tartalmi és pénzügyi elszámolást postai úton, telefa-xon és e-mailben egyaránt elfogadjuk.

A pénzügyi elszámolásokhoz mellékelni kell a pályázati cél megvalósítását igazoló számlák másolatait.

A GYIO elérhetőségei: 1450 Budapest, Pf. 21; fax: 1/486-3541; e-mail: mee.gyio@gmail.com.

Sokadalom Soltvadkerten

▶ **Bált, családi estet, egyszersmind közös ünneplést szervezett a húsvét utáni szombaton a soltvadkerti Evangélikus Óvoda pedagógusaiból és a gyerekek hozzátartozóiból álló baráti kör. Vagy akár testvéri körnek is nevezhetnénk a társaságot, hiszen *Lakatosné Hachbold Éva vezető óvónő és segítői a legkülönbözőbb emberekből kovacsolják össze az évről évre összegyűlő több mint háromszáz főt, akik szeretnek és tudnak is együtt bálozni, mulatni.***

A kisvárosban azért is példaértékű ez az összefogás, mert bálokból, vacsorákból és ünnepekből ugyan bőséges a választék, viszont ez az egyetlen olyan rendezvény, amelyen a családok együtt szórakozhatnak, szülők és gyermekek együtt tölthetnek el egy tartalmas estét. A nagyszülők és a szülők generációja mellett ott vannak az egészen kicsik is – ahogy hajdan a nagy parasztlakodalmakban. És dőreség lenne azt gondolni, hogy a gyerek nem való

ilyen helyre: éppen a gyerekek miatt veszi komolyan mindenki a mértékletesség és az izléses szórakozás kívánalmát!

A városi sportcsarnokban rendezett műsort tehát az óvodás gyermekek táncra nyitotta meg, ezt pedig a köszöntő és a svédasztalos vacsora követte. A táncparketten sokan az est hangulatához igazodva jelmezben, sőt parókában jelentek meg. A „retro” hangulathoz nagyban hozzájárult a dekoráció és a zenekar repertoárja is.

Éjfélkor aztán tetőzött a hangulat: ABBA-lányok, majd békalábas bűváriúk emelték az est fényét. A vállalkozó szellemű szülők és nevelők – mert hogy belőlük állt az alkalmi társulat – az egyik új óvónő koreográfiáját mutatták be. A négyheti gyakorlás meghozta az eredményét: az attrakció olyan sikert aratott, hogy meg kellett ismételní. A két Péter nevű apuka hajmeresztő akrobatikával kápráztatta el a mulatozókat, még limbóznia is kellett az új erőre kapó közönségnek...

A szervezők örömet és lelkesedését egy Bárdosi Németh János-idezetel illusztrálta a vezető óvónő: „Az vagy, ami a munkád: nem több és nem kevesebb. Az eltűnő időből ez őriz meg, emberségednek ez ad alapot. Arcod redőibe vési fel nevedet, amelyet te hordasz, amely te vagy, magad, egyedül, a munkád által örökké.”

■ IFJ. KÁPOSZTA LAJOS

Evangelikus melléklet a Nógrád Megyei Hírlapban

A *Kopka László* ügyvezető igazgató irányította *Nógrád Megyei Hírlap* a Magyarországi Evangélikus Egyház (MEE) Északi Egyházkerületével, illetve a Nógrádi Egyházmegyével kötött megállapodás alapján 2012-ben minden hónap első szombatján egyoldalas evangélikus melléklettel jelenik meg. Ily módon több ezer háztartásba jutnak el az MEE hírei.

Az első, bemutatkozó melléklet a március 24-ei számban jelent meg. Ebben *Zsugyel-Klenovics Katalin* szerkesztő, egyházmegyei beosztott lelkész húsvéti tartalmú írása olvasható, *Szabó András* esperes az Evangélikus Hit-tudományi Egyetem hallgatóinak nagyheti passiójátékát harangozza be, *dr. Fabiny Tamás* püspök pedig *Mikszáth egyháza* címmel mutatja be a Magyarországi Evangélikus Egyházat. (Az újság internetes változata a www.nport.hu oldalon található.)

■ HORVÁTH-HEGYI ÁRON
Forrás: Evangelikus.hu

Istentiszteleti rend • 2012. április 22.

Húsvét ünnepe után 2. vasárnap (Misericordia Domini).
Liturgikus szín: fehér. Lekció: Jn 10,11–16; Ez 34,10–16.31.
Alapige: 1Pt 5,1–5. Énekek: 334., 261.

Budavár, I., Bécsi kapu tér de. 9. (úrv.) dr. László Virgil; de. 10. (német) Johannes Erlbruch; de. 11. (úrv.) Bence Imre; du. 6. Balicza Iván; **Fébé, II., Hűvösvölgyi út 193.** de. 10. (úrv.) Veperdi Zoltán; **Sarepta, II., Modori u. 6.** de. 3/4 11. Sztójánovics András; **Pesthidegkút, II., Ördögárok u. 9.** de. fél 10. (úrv.) Fodor Viktor; **Csillaghegy–Békásmegyér, III., Mező u. 12.** de. 10. Fülöp Attila; **Óbuda, III., Dévai Bíró M. tér** de. 10. Bálintné Varsányi Vilma; **Újpest, IV., Lebstück M. u. 36–38.** de. 10. Solymár Péter Tamás; **Deák tér, V., Deák tér 4.** de. 9. (úrv.) Smidéliusz Gábor; de. 11. (úrv.) Cselovszky Ferenc; du. 6. Gerőfiné dr. Brebovszky Éva; **Fasor, VII., Városligeti fasor 17.** de. fél 10. (angol, úrv.) Scott Ryll; de. 11. (úrv.) Szabó B. András; **Józsefváros, VIII., Üllői út 24.** de. 11. Szabó Bertalan; **VIII., Rákóczi út 57/a** de. 10. (szlovák) Gulácsiné Fabulya Hilda; **VIII., Karácsony S. u. 31–33.** de. 9. Szabó Bertalan; **Ferencváros, IX., Gát u. 2. (katolikus templom)** de. 11. (úrv.) Koczor Tamás; du. 6. (vespera) Balba Márta; liturgus: Muntag Lőrinc; **Kőbánya, X., Kápolna u. 14.** de. 10. Benkóczy Péter; **Kelenföld, XI., Bocskai út 10.** de. 8. (úrv.) dr. Blázy Árpád; de. fél 11. (úrv.) dr. Blázy Árpád; du. 6. (vespera) Schulek Mátyás; **XI., Németvölgyi út 138.** de. 9. Schulek Mátyás; **Egyetemi és főiskolai gyülekezet, XI. Magyar tudósok krt. 3.** du. 6. (komolyzenei áhítat a Kőműves kvartettel) Gáncs Tamás; **Budahegyvidék, XII., Kék Golyó u. 17.** de. 10. (úrv.) Keczkó Szilvia; **Angyalföld, XIII., Kassák Lajos u. 22.** de. 10. Grendorf Péter; **Zugló, XIV., Lőcsei út 32.** de. 11. (úrv.) Tamásy Tamásné; **XIV. Gyarmat u. 14.** de. fél 10. Tamásy Tamásné; **Pestújhely, XV., Templom tér** de. 10. (úrv.) Kende K. Péter; **Rákospalota, XV., Régi Fóti út 73. (nagytemplom)** de. 10. Ponicsán Erzsébet; **Rákosszentmihály, XVI., Hősök tere 10–11.** de. 10. Börönte Márta; **Cinkota, XVI., Batthyány I. u.** de. fél 11. Bátovszky Gábor; **Mátyásföld, XVI., Prodam u. 24.** de. 9. Bátovszky Gábor; **Rákosszentmihály, XVII., Pesti út 111.** de. fél 11. Ittész János; **Pestszentlőrinc, XVIII., Kossuth tér 3.** de. 10. Győri Gábor; **Pestszentimre, XVIII., Rákóczi út 83. (református templom)** de. 8. Győri Gábor; **Kispest, XIX., Templom tér 1.** de. 10. Széll Bulcsú; **XIX., Hungária út 37.** de. 8. Széll Bulcsú; **Pesterzsébet, XX., Ady E. u. 89.** de. 10. Győri János Sámuel; **Csepel, XXI., Deák tér** de. fél 11. Zólyomi Mátyás; **Budafok, XXII., Játék u. 16.** de. 10. Solymár Gábor; **Budakeszi, Fő út 155. (gyülekezeti terem)** de. fél 10. dr. Lackner Pál; **Pilisvörösvár (református templom)** du. 2. (úrv.); **Budaörs, Szabadság út 75.** de. 10. Endreffy Géza.

Összeállította: BODA ZSUZSA

„NE FÉLJ, TE KICSINY NYÁJ!”

Bikácsi bizodalomak

Bikács alig ötszáz főt számláló Tolna megyei falu. Háromszáz évvel ezelőtt német ajkú evangélikus telepesek érkeztek erre a vidékre. Szorgos munkájuk nyomán újraindult az élet a törökvesztés után elnéptelenedett területen. Felépítették a falut, a templomot, művelték a földeket, hitre és munkára nevelték gyermekeiket. Az 1786-ban épült templom hamar kicsinek bizonyult, 1828-ban már ki kellett bővíteni.

A második világháború utáni kitelepítés viszont megakasztotta a falu gyarapodását, kitorolhatatlan nyomot hagyva a lelkekben, a közösségekben, hosszú időre meghatározva a falu jövőjét is. Az embertelen döntés értelmében a lakosságnak közel kétharmada kényszerült arra, hogy elhagyja szülőföldjét, otthonát, és kisemmiszve induljon az ismeretlenbe. Útjukon a bikácsi harangok szava kísérte őket, a búcsú fájdalomában is ébresztve a reményt: nem hagy el az Isten.

Ebben bíztak az itt maradtok is, amikor a megváltozott körülmények között igyekeztek helytállni a földeken és az egyházban egyaránt. Utolsó helyben lakó lelkészüket 1956-ban választották, aki nyugdíjba vonulásáig, 1977-ig szolgált közöttük. A megfogyatkozott lélekszámú és helyi lelkész nélkül maradt gyülekezetet már sokan siratni kezdték. „A gyerekek elköltöztek, mi meghalunk, és nem jön itt utánunk már senki” – mondták az idősebbek. Közöttük a gyülekezet egykori gondnoka, aki halála

előtt, 2010-ben még megláthatta a már nem is remélt csodát: szeretett templomának külső megújulását. Amíg tehette, nap mint nap körbesétálta, megcsodálta a templomot, és kezdte hinni, hogy van jövő, mert mégiscsak velünk az Isten!

A falu gyöngyszemékként is emlegett felújított templom a ma már egyes vallású község egészének örömére szolgál. A mára negyvenötven főre zsugorodott egykori anyagyülekezet kitarta a falu egyetlen templomának kapuit, és az utóbbi egy-két évben ötször is telt házzal ünnepelt. Először 2010 novemberében, a pályázati pénzből külsőleg megújult templomban *Gáncs Péter* püspök szolgálatával, majd 2011 pünkösdjén kétnyelvű istentisztelettel, a templomszentelés 225. évfordulóján, amikor az egykori és mai bikácsiak és a velük ünneplők népes gyülekezetében *Szabó Vilmos Béla* esperes hirdette az ígét. 2010 és 2011 karácsonyán a falu óvodásainak és kisiskolásainak műsora tette emlékeztetéssé az ünnepet a családok számára, felekezettől függetlenül.

2011 decemberében *Völgyessy Szomor Fanni* evangélikus énekesnő nagy sikerű koncertjén ismét megtelt a templom. Egyben megszületett az elhatározás is: ezentúl minden adventben szervez majd hangversenyt a bikácsi gyülekezet.

2012 márciusában az egyházközség kilépett a templom falai közül. A Bikácsi Közéleti Közhasznú Nőegylet hagyományörző munkája nyomán

megszépülő öreg temetőben emlékezett a falu és a gyülekezet az evangélikus iskola száz éve elhunyt egykori tanítójára, *Prehauser Jánosra*, aki ötvenöt éven át nevelte a község apraját-nagyját. Felújított sírja mellett hangzott az ige, az áldás és a mai diákság megemlékező műsora.

A régi temetőben a gyülekezet több egykori lelkésze, előjárója nyugszik. A nőegylet – melynek vezetőjét a Györköny–Bikácsi Társult Evangélikus Egyházközség a most fővárosi választásokon másodfelügyelővé választotta – évente egy sír felújítását vállalta. Így méltó körülmények között emlékezhet majd a falu és a gyülekezet az elődök áldásos munkálkodására – hogy mindnyájukra igaz legyen az egykori tanító síremlékén újra olvasható felirat: „A jó bikácsiak kegyelele és hálája örökös álmai felett.”

Adja Isten, hogy amint a sírok és az épületek megújulnak szorgos kezek munkája nyomán, ahogy a közösségek megmozdulnak a vezetők lelkesedését átvéve, úgy mozduljanak, újuljanak, szülessenek újjá a lelkek is a már-már elszáradt gyülekezetben a Szentlélek Isten munkálkodása nyomán!

A bikácsi kicsiny gyülekezet szereti felújított templomát, fontosnak tartja a következő generáció megszólítását, tiszteli egykori nagyjainak emlékét. A múltban lerakott biztos alapokra építi a jövőt. Mert élni akar. Segitse ebben a feltámadott, élő Úr!

■ Zs.

A Györköny–Bikácsi Társult Evangélikus Egyházközség lelkésze, dr. Zsednai Józsefné idézi az evangéliumot

Ha végre itt a tavasz...

Valahogy nehezen akar megérkezni az igazi tavaszi jó idő. Hol kísüt a nap, hol pedig olyan hideg van, hogy nem esik jól kimenni a dermesztő szélbe. Elég volt néhány fagyos éjszaka, és a gyümölcsösök komoly kárt szenvedtek. Ha eddig valaki kételkedett abban, hogy tényleg átalakulás kezdődött a Föld éghajlatában, talán elkezdt gondolkodni a tapasztaltakon. A globális felmelegedés folyamatának ugyanis az is egyik következménye, hogy az időjárás szélsőségesebbé válik.

Ha végre tényleg beköszönt a jó idő, elmehetünk kirándulni! Következzen most néhány olyan úti cél, ahová érdemes elindulni.

Az Európai Bizottság 2006-ban indította útjára a *Kiváló európai desztinációk* (European Destinations of Excellence – EDEN) című projektjét, amely az európai kontinens természeti, kulturális és szellemi örökségének sokszínűségét hivatott bemutatni a turisták számára. A pályázat keretében az Európai Unió tagállamaiban évente változó témakörben kiválasztanak nemzetenként egy kiváló célállomást, úti célt.

Az EDEN sikerét jelzi, hogy míg kezdetben csak tíz, 2011-ben már huszonhárom ország szerepelt a projektben. Magyarország az indulástól kezdve aktív résztvevője a programnak. Eddigi nyerteseink egyre növekvő népszerűsége is mutatja, milyen nagy jelentősége van ennek a díjnak.

De nézzük, mely tájegységek és miért kapták meg az EDEN díját!

2007-ben a legjobb vidéki úti cél az Őrség lett. Az Őrségben a természeti szépségek mellett a falvakban őrzik a hagyományokat, életben tartják a népszokásokat és az ősi mesterségeket. Aki ellátogat oda, kirándulhat, megismerheti a hangulatos szálláshelyeket, gasztronómiai különlegességekre lehet (kecskesajtok, olajok stb.), de olyan szabadidős programokon is részt vehet, mint a szekértúra vagy a lovaglás.

2008-ban a *Hortobágy* kapta a legjobb élő hagyományokat őrző úti cél címet, mert sikerült fenntartani a fajok sokszínűségét és élőhelyét. Az utóbbi évtizedben végre leválasztódott a Hortobágyról a „puszta, csikós, gulasch” bélyeg, ma már ez a terület a fenntarthatóság, az ökológiai gondolkodás egyik jelképé vált, legfőképpen a nyolcvanezer hektáros Hortobágyi Nemzeti Park. Érdemes errefelé is ellátogatni, megnézni a racka juhokat, szürke marhákat, bivalyokat, a szabadon vágató lovakat. Páratlan élményt nyújt a térség madárvilága is.

2009-ben az *Írottó Natúrpark* kapta meg a legjobb ökoturisztikai úti cél címet. A Kőszeghez közeli Írottó kö hegycsúcs neve bizonyára ismerős a rendszeresen kirándulók előtt, hiszen innen indul az országos kéktúra útvonala. Ezenkívül még több, hosszabb-rövidebb túraútvonalat választhatnak az ide kirándulók. Amit feltétlenül érdemes megnézni: a Hétforrás, a bozsoki Sibrik-kastély, a kőszegi Jurisics-vár, a cáki pincesor és a velemi Szent Vid-templom.

ÜZENET AZ ARARÁTRÓL

Rovatgazda: Sánta Anikó

Hazánk legnagyobb mesterséges tava, a *Tisza-tó* 2010-ben kapta meg a legjobb természetes vízű úti cél címet. A tótól néhány kilométerre található tündérfátyol- és tavirózsaszőnyeg pártalan élményt nyújt. Itt is sokféle szabadidős tevékenységet kipróbálhatnak az érdeklődők: a számtalan vezetett túra közül a legnépszerűbbek a naplementés és napfelkeltés bemutató kirándulások, a bicikli- és vízitúrák, de a pecások sem unatkoznak.

A *Mecsek* 2011-ben nyerte el a legjobb úti cél címet a „régiektől, új funkciók” témában. Itt sikeresen mentették át a múlt értékeit a jelenbe: a Zsolnay Porcelángyár területén például új kulturális és művészeti negyed épült, Pécsváradon a bencés kolostorvárat múzeumává és szállodává alakították, Orfűn a malommúzeumban ma is molnárok őrlik a búzát, és helyben meg is lehet kóstolni a friss házi kenyert. A villányi borászok hosszú ideje munkálkodnak azon, hogy borikkal világhírűvé tegyék a települést.

Ennél persze részletesebben is meg lehet ismerni ezeket a sok élményt kínáló hazai tájakat. Rengeteg ismertető található róluk, de aztán érdemes elindulni is, és megízlelni e tájak „ízét, illatát”.

■ S. A.

KÉT LEVÉL DR. ZSIGMONDY ÁRPÁDTÓL...

Ora et labora

Kedves Lakatos Judit!

Az *Evangélikus Élet* virágvasárnapi számában örömmel olvastam a munkával és imádsággal foglalkozó írását (*Munka nélkül, de nem dologtalanul*, 11. o.). Hadd írjam le néhány gondolatot a cikkel kapcsolatban!

Városi gyerekként nőttem föl, így kezdő káplánként élmény volt látnom, hogy istenfélő paraszt „Jézus, segíts!”-sel tette meg az első kapavágást. – Nyugdíjas mozdonyvezető mondta el: nyugdíjazásakor alig hitték el, hogy teljes szolgálati ideje alatt nem volt balesete. Indulás előtt nem elégedett meg azzal, hogy a segédvezetője nézett át mindent; ő is megtette ezt, és Jézus nevével tette kezét a kapcsolóra. Egyszer fordult elő, hogy vezetés közben furcsa, csengő hangra figyelt föl. Leállította a gépet. Tengelytörés volt; utasai és a maga életét mentette meg a megállás. De ezzel nem dicsekedett, nem szerencsének tartotta, hanem az imádságmeghallgató Úrnak köszönte.

Világunkban jutott akkor a földművesnek családeltartó munka. Csak öreg özvegyasszonyt nem fogadtak meg kapásnak.

A mindennapi kenyérért imádkozni és dolgozni kell. Meg kell becsülni a meglévő munkahelyet és munkaalkalmat. A hívó emberek munkájukat és megélhetésüket is Isten gondoskodásában hiszik-tudják. A legjobb helyen.

Az ínség azzal kezdődött, mikor a Teremtőt és a teremtést nem vettük komolyan, mert felelőtlenül lettünk „okosak” és „ügyesek”, és nőttek meg – nem a szükségleteink, hanem az igényeink.

A javak zömével bíró kisebbség és a szűkölködők többsége ügyének rendezését Jézus sem vállalta (Mk 14,7)! De természetes, hogy az övéi a lehetőséghez képest kezelik ezt a bajt. (Lk 12,33; ApCsel 2,44; 4,34–35; 1Kor 16,1–3; 2Kor 8,1–9,15)

Elragad(tat)ás – levél ifj. dr. Hafenscher Károlynak

Kedves Károly!

Az *Evangélikus Élet* április 1-jei számában megjelent, igen értékes nagyszombati cikkedben (*A hit nagyszombatja*, 9. o.) megakadt a szemem ezen a mondaton: „S mindenki el van vagy egyszer el lesz rejtve”.

A szövegben az *elrejtés* szó a sírra vagy az urnára utal, így persze magában foglalja a halált. Igaz, 1Kor 15,42.54 szerint „*test és vér nem örökölheti Isten országát*”, de ott van az 51. vers is: mindnyájan nem alusznak el, de mindnyájan elváltozunk. Ide tartozik Jézus szava (Mt 24,37–41; Lk 17,26–36) a fölvetetésről vagy elragad(tat)ásról, továbbá 1Kor 15,23; Jel 20,4–6; Jn 21,22–23. (2Pt 2,5–9 nem végtörténeti eseményről szól.) Fil 1,20–23 mellett ott van 3,11: a halottak *közül* (!) való feltámadás. Így a „mindenki el van vagy el lesz rejtve” korlátozó kiegészítést kíván.

Nem a görög spiritualizmus (szellemi gondolkodás) jele-e, hogy énekeinkben háttérbe szorul a feltámadás reménye, csak a hívőknek halálukkal az Úrhoz jutása szólal meg? Kivétel a testi feltámadás biztosra várásában a 498. ének; annak (emlékezetemben élő) régi szövege szerint „készségünk nem lehet”.

Az elragadásról csak ébredési énekek vallanak, például a *Van még számomra is bocsánat* vége: „...Mikor az Úr Jézus, az én Uram Jézus / Jön, hogy engem is felvegyen.” Vagy például egy gyermekének (*Mi várjuk az Úr Jézust, mikor jön...*): „Mi repülünk eléje, mikor jön”.

Az elragadás ószövetségi „előképe” Énok/Henoch (1Móz 5,24) és Illés/Élijáhú (2Kir 2,11), akit Izráel népe ma is visszavár Mal 4,5 értelmében, mert nem ismerték föl Jézus szavára sem Keresztelő Jánosban. (Mózes el lett temetve; 5Móz 34,6; vö. Jud 9.) – Zsolt 49,16 alanya az Úr, nem a Seol (a holtak hazája, a halál a Károli-fordítás szerint).

A szadduceusok tagadták a feltámadást, mert az vitathatatlanul csak Dán 12,2-ben van említve, tehát az ótestamentumi kánon legkésőbbi részében, amelyet ők mint nem mózesit nem fogadtak el, csak az egyház tette át a próféta könyvek sorába.

Kedves Károly, úgy vélem, nem annyira neked tartozom a fentiek leírásával, hanem a Bibliát netán nem eléggé ismerő olvasóknak.

HIRDETÉS

BÉRES Az egészséges emberért

Olimpiai nyereményjáték a Bérestől

Az egészségmegőrzés piacvezetőjeként, a nemzet egészségvédelméért elhivatottan dolgozó magyar vállalatként a Béres Gyógyszergyár erkölcsi kötelességének érzi a magyar olimpiai csapat támogatását. A Magyar Olimpiai Bizottsággal immár negyedik olimpiai cikluson keresztül működik együtt arany fokozatú támogatóként a magyar olimpiai csapat mellett. Ebben a nehéz és bizonytalan gazdasági helyzetben is fontos, hogy odafigyeljünk országunk értékeire, és támogassuk nemzeti büszkeségeink, a magyar sportolók sikeres olimpiai felkészülését. A Béres Gyógyszergyár készítményei hatékonyan segíthetik a sportolók felkészülését.

Idén Londonban rendezik meg a XXX. nyári olimpiai játékokat, ennek kapcsán a Béres Gyógyszergyár nyereményjátékot indít a Béres Porcerő és Szemerő és Szemerő Lutein FORTE körében. Akik 2012. május 31-ig vásárolnak egy dobozt a **Béres Porcerő FORTE**, **Porcerő MAX** vagy **Szemerő Lutein FORTE** bármelyik kiszerezéséből, részt vehetnek a sorsolásokon, melyeken összesen 330 nyeremény talál gazdára: havonta 10 db Samsung LED tv és 100 db Béres-ajándéksomag három hónapon keresztül. A fődíj egy kétszemélyes, háromnapos olimpiai út (szállással, utazással, ellátással), két napra érvényes belépőjeggyel a kajak-kenu döntőre.

Akár egy termék vásárlásával is megnyerheti a 330 nyeremény egyikét vagy a fődíjat!

BPE1204PR

A Béres Egészségtár – **Porcerő FORTE** filmtabletta és a Béres Egészségtár – **Porcerő Max** narancsízű pezsgőtabletta ízületi betegségben szenvedők különleges táplálkozási igényeihez igazított összetételű, speciális – gyógyászati célra szánt – tápszer.

A Béres Egészségtár – **Szemerő Lutein Forte** filmtabletta időskori szembetegség (pl. makuladegeneráció), illetve az erős fénysugárzás oxidatív szemkárosító hatása esetén a különleges táplálkozási igény kielégítésére szolgáló, speciális – gyógyászati célra szánt – tápszer.

HIRDETÉS

Túrmezei Erzsébet egykori népfőiskolásainak jelentkezését várjuk!

Fotókat, emlékeket keresünk!

Amint arról már több ízben hírt adtunk, egyházunk 2012-ben emlékkötettel készül tisztelegni *Túrmezei Erzsébet* diakonissza költőnő előtt születésének 100. évfordulóján. Ehhez keresünk egykori népfőiskolás növendékeket, akik megosztanák emlékeiket Erzsébet testvéréről, és a birtokukban lévő fotókat a készülő kiadvány rendelkezésére bocsátanák.

Népfőiskolai tanfolyam Kiskunhalason, 1946. február 7. – április 7.

A fenti képen középen látható Túrmezei Erzsébet diakonissza testvér. Kérjük, aki felismeri magát vagy hozzátartozóját a képen, és további információkat tudna adni az említett tanfolyamról, jelentkezzen!

Köháti Dorottya: dora.kohati@gmail.com; 20/824-3015. *Herzog Csaba*: herzog.csaba@lutheran.hu; 20/824-5536. Köszönjük!

HÍREK, HIRDETÉSEK

HIRDETÉS

A X. magyar istenes versek szavalóversenyt kerületünk felső tagozatos diákjai és gimnazistái számára május 4-én, pénteken délután 3 órakor rendezzük. A zsűri elnöke: *Kubik Anna*. Helyszín: budafoki evangélikus templom (XXII. ker., Játék u. 16.). Szeretettel várjuk az érdeklődőket!

Az Evangélikus Külmisziói Egyesület 2012. évi nyári konferenciáját július 5–8. között tartja Piliscsabán, a Béthel Missziói Otthonban. Téma: *Lélekszakadva* (Misszió – értékmentés). Témaelőadó: *Szemerei János* püspök. Részletes programot később közlünk.

Részvételi díj három napra (szállás teljes ellátással): 9600 Ft. Várjuk a misszió iránt érdeklődő testvérek minél nagyobb számban való jelentkezését. Telefon: 20/620-2789, e-mail: margit.szirmai@lutheran.hu. Postacím: EKME, 1085 Budapest, Üllői út 24.

FIZESSEN ELŐ LAPUNKRA!

HIRDETÉS

Tavaszi üdülések

Négy nap félpanzióval – Sopronban: 20 900 Ft, Sárovaron: 19 500 Ft, Harkányban: 24 000 Ft. Kisbér Tourist, tel.: 34/352-700.

Id. Farkas Titusz életének 76. évében, április 9-én elhunyt. Az elmúlt évtizedekben több mint ötszáz templomban készített harangozóberendezéseket, toronyórákat. 1964-ben váltott ki iparengedélyt, azóta szolgálta az egyházakat munkájával. A monori római katolikus egyházközösségnek és egyháztanácsnak is évtizedeken át tagja volt. Temetése április 18-án 15 órakor lesz a monori római katolikus temetőben.

Új nap – új kegyelem

Vasárnap (április 22.)

Megszaporítom őket, nem fogynak el, megbecsültekkel teszem őket, nem lesznek lenézettek. Jer 30,19b (Mk 4,32; Jn 10,11–16/27–30; 1Pt 2,21b–25; Zsolt 136) Ez az ígélet – bár elsősorban a választott néphez szólt – a keresztények számára is reménység lehet. A megszáporítás Jézusnál nem azt jelenti, hogy elérkezik egy pillanat, amikor majd követői többségben lesznek a földön, hanem azt, hogy tanítványainak sónyi és kovásznyi mennyiségben kell jelen lenniük a világban. Meg kell ízesítenünk és meg kell „kelesztenünk” azt a környezetet, amely ránk bízott. Jó három évtizeddel ezelőtt a lelkesítőket még elvitték sorkatonának, ahol büntetett előéletűekkel és a társadalom számára „megbízhatatlannak” voltak együtt. A katonai eljárók a fontos, bizalmi tisztségeket mégis rájuk bízták. Abban a körben szó szerint megelevenedett ennek az ígéletnek az üzenete.

Hétfő (április 23.)

Krisztus mondja: „Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretik egymást.” Jn 13,35 (2Móz 24,7b; 4Móz 27,12–14/15–23; 1Pt 4,1–11) El sem tudjuk ma már képzelni, hogy milyen rendkívüli lehetett, amikor az első keresztények gyülekezeteket alkottak, melyeknek a legfontosabb ismertetőjele a szeretet volt. A Római Birodalom rabszolgatartó rendszerében testvéri közösségben élt egymással a Krisztust követő úr és rabszolgá. Vonzó volt ez a közösség a kívülállók számára. Sokan szinte vágytak közelebb tartozni. Lelki és gyülekezeti életünket látva a kívülállók vajon ma is elmondhatják-e rólunk ugyanezt?

Kedd (április 24.)

Ha a külső emberünk megromlik is, a belső emberünk mégis megújul napról napra. 2Kor 4,16b (Zsolt 71,9; 1Kor 4,9–16; 1Pt 4,12–19) Ahogy múlnak az évek az ember életében, egyre inkább rádöbben, hogy e földön nem örök életre vagyunk teremtve. Lassan jelentkeznek az egészségügyi problémák, krónikus betegségek lesznek úrrá rajtunk. Akár őszel a természet, az idősebb is felhívja figyelmünket az elmúlásra. És ekkor derül ki, hogy múlnak-e az éveink vagy telnek. Akiknél múlnak, azok szeretnék megállítani, visszafordítani az időt. Akiknél viszont telnek, azok szó szerint betelnek az étellel. Mint ami egyszer valóban megtelik. Utóbbiak nem sirják vissza a múltat, hanem elvágyódnak ebből a világból. Nagyon szép a páli megfogalmazás. A test, a porhüvely az idő múlásával gyengül, ezzel szemben a lélek napról napra megújul, készül ama szebb hazába, ahol nem lesz már sírás és fájdalom.

Szerda (április 25.)

Gyümölcsceikről ismeritek meg őket. Mt 7,16a (Zsolt 1,3a; Jn 17,20–26; 1Pt 5,1–7) Jézus azonfelül, hogy meghalt értünk, és feltámadt megigazulásunkra, tehát megváltott minket, értékrendet is mutatott számunkra, amelyet követnünk kell ebben az értékvesztett világban. Például az igazságosság, erkölcsösség, segítőkészség, emberség nem elvont fogalmak, hanem mérhető értékek. Ilyen gyümölcsöket terem Jézus követője.

Csütörtök (április 26.)

Legyetek erősek és bátor szívűek mind, akik az Úrban reménykedtek! Zsolt 31,25 (1Tim 6,11b; Ef 4,8–10/11–16; 1Pt 5,8–14) Az ember hajlamos arra, hogy olyan dolgokban reménykedjen az életében, amelyek ugyan kecsegtetőnek tűnnek, de a végén mégiscsak cserbenhagynak bennünket. Ilyen lehet például a pénz, a biztos anyagi háttér, a kapcsolatok, a karrier vagy éppen az egészség. A zsoltairos azt hirdeti, hogy az Úrban való reménykedés megerősíti és bátorra teszi a szívet. Ezt a reménységet tudja Isten megáldani az ember életében.

Péntek (április 27.)

A minden kegyelem Istene pedig, aki elhívott titeket Krisztusban az ő örök dicsőségére, miután rövid ideig szenvedtetek, maga fog titeket felkészíteni, megszilárdítani, megerősíteni és megalapozni. 1Pt 5,10 (Zsolt 42,12; Mt 26,30–35; 1Tim 1,1–11) Krisztus nem ígért a követőinek szenvedésmentes életet. Sőt úgy tűnik, mintha a keresztények nagyobb mértékben kapnák a megpróbáltatásokat, mint a világ emberei. A hívő ember jól tudja, hogy nem azért kell Jézust követni, mert világi vagy egészségügyi szempontból megéri, hanem azért, mert ő hívott el minket, ő ajándékoz meg hittel, és maga készít fel a követésére. Jól példázza mai ígénk a reformátori tanítást: nem én teszek lépéseket Isten felé, hanem ő közeledik felém, ő keres meg, és egyedül az ő kegyelme, hogy hinn tudok.

Szombat (április 28.)

Mondjátok a remegő szívűeknek: Legyetek erősek, ne féljete! Íme, jön Istenetek! Ézs 35,4 (Jel 2,8–9; Jn 14,1–6; 1Tim 1,12–20) Manapság sok oka van az embernek arra, hogy féljen. A jövőtől, a gazdasági helyzettől, a munkanélküliségtől, a betegségektől és még számos váratlan helyzettől. A hívő embernek is jó oka van arra, hogy mindezekről tartson. De ő jól tudja, hogy ezen a földön semmi nem történhet meg Isten akarata nélkül. A gondviselésbe vetett hit példaeértékű lehet. Ennek hirdetését is ránk bízta Isten. Bátran hirdethetjük, hogy ő nemcsak megváltott és megszentelt bennünket, hanem Teremtőnként gondja is van ránk.

■ MENYES GYULA

VASÁRNAPTÓL VASÁRNAPIG

Ajánló a rádió és a televízió műsoraiból április 22-étől április 29-éig

VASÁRNAP	HÉTFŐ	KEDD	SZERDA
6.00 / Bartók rádió <i>Muzsikáló reggel</i> Vasárnapi orgonamuzsika	9.05 / Bartók rádió <i>Hang-fogó</i> Benne: Böhm:	12.25 / Tv2 <i>Dávid és Góliát</i> (olasz történelmi film, 1960)	12.45 / m2 <i>Történeti festészet</i> <i>a Magyar Nemzeti Múzeumban</i>
10.30 / Duna Tv <i>Isten kezében</i> Mindszent-émlékmise	Mein Freund ist mein (kantáta)	13.20 / m2 <i>Epizódok egy csavargó festő életéből</i> (magyar tévéfilm, 1978)	13.30 / Kossuth rádió <i>„Tebenned bízunk eleitől fogva...”</i> A református egyház féléórása
11.15 / m1 <i>Balaton-felvidéki református templomok</i>	13.30 / Kossuth rádió <i>Erős vár a mi Istenünk!</i> Az evangélikus egyház féléórása	13.30 / Kossuth rádió <i>Az Úr közel!</i> A baptista egyház féléórása	16.10 / Duna Tv <i>1 könyv</i> Schäffer Erzsébet: A szőlővirág illata
12.30 / Vörösmarty Rádió (Székesfehérvár) <i>Lélekhangoló</i> Az Evangélikus Rádiómisszió összeállítása (www.vorosmartyradio.hu)	14.00 / m1 <i>A Szövetség</i> Biblia-vetélkedő	16.10 / Duna Tv <i>Magyar első</i> Az első magyar királyi kóvár	19.40 / Kossuth rádió <i>Dalok óvodásoknak és kisiskolásoknak</i> Gryllus Vilmos és barátai
18.34 / Magyar Katolikus Rádió <i>Gregorián énekek</i>	18.45 / Bartók rádió <i>Kritikus füllel</i> Benne: Mozart:	20.00 / Duna Tv <i>Tükör által homályosan</i> (svéd játékfilm, 1960) (85')	20.00 / Duna Tv <i>Apró sztorik</i> (argentín–spanyol játékfilm, 2002) (88')
21.00 / Pax Tv <i>Az ötödik evangélium (ítifilm)</i>	21.30 / Kossuth rádió <i>Örkény István: Egy négykezes regény tanulságos története</i>	21.00 / Pax Tv <i>A szeretet vára – Déva</i> (dokumentumfilm)	22.35 / Duna Tv <i>Szól a kakas már</i> Magyar zsidó népzene
23.15 / Mária Rádió <i>Mégis szeretni</i> Gyökössy Endre tanítása	23.50 / m2 <i>Az út (amerikai filmdráma, 2009) (107')</i>	22.35 / Duna Tv <i>Magyar dzsesszünnepe 2011</i> Bacsó Kristóf Quartet	
CSÜTÖRTÖK	PÉNTEK	SZOMBAT	VASÁRNAP
5.20 / m1 <i>Hajnali gondolatok</i>	10.00 / Duna Tv <i>Család-barát</i> (szolgáltatómagazin)	5.20 / m1 <i>Hajnali gondolatok</i>	10.00 / Duna Tv <i>Élő egyház</i> (vallási híradó)
14.00 / Pax Tv <i>Visszafelé nem lehet menni</i> Frenkl Róbert portréja	11.06 / Kossuth rádió <i>A Hely (riportműsor)</i>	10.30 / Duna Tv <i>Világ-Nézet</i> Női szemmel	10.15 / m1 <i>A Biblia a magyar képzőművészetben</i>
14.15 / Duna Tv <i>Hagyaték</i> Szent László, a lovagkirály legendája	12.00 / Bartók rádió <i>Hangverseny délidőben</i> Az Auer vonósnégyes hangversenye	18.15 / Bartók rádió <i>Egyperces novellák</i> Örkény István írásai	10.30 / m1 <i>Református magazin</i>
15.10 / Duna Tv <i>Lyukasóra</i> (irodalmi műsor)	12.28 / Pax Tv <i>Kerekpártúra</i> <i>egyháztörténeti utakon</i> (ítifilm)	18.30 / Kossuth rádió <i>Mentés másként</i> Művészeti figyelő	12.00 / Kossuth rádió <i>Déli harangzó a hartai evangélikus templomból</i>
17.06 / Kossuth rádió <i>Irány London!</i> (olimpiai magazin)	22.05 / Duna World <i>A vártemplom papja</i> (magyar dokumentumfilm)	19.30 / Pax Tv <i>D. Székib Imre</i> (portréfilm)	13.10 / m1 <i>Hajnali háztetők</i> (magyar tévéjáték)
20.00 / Duna Tv <i>Egri csillagok</i> (magyar film, 1968)	23.55 / Duna Tv <i>Beavatás</i> Czakó Gábor televíziós esszéje	22.25 / Duna Tv <i>MüppArt</i> A Csík zenekar koncertje a Művészetek Palotájában	15.05 / Bartók rádió <i>Musica Sacra</i> (egyházzenei magazin)
22.10 / Duna World <i>Pesty Fekete Doboz</i> (dokumentumfilm-sorozat)	24.00 / Bartók rádió <i>Ars nova</i> Az Amadinda ütőegyüttes hangversenye	22.35 / Tv Paprika <i>Csoki sztori</i>	17.00 / Mezzo <i>Massenet: Thaïs</i> (opera)
23.40 / m2 <i>Vidám elefántkór</i> (tévéjáték, 1971) (78') 2/1. rész		22.40 / m1 <i>Ibsen: Nóra</i> Közvetítés a Békéscsabai Jókai Színházból felvétellel	0.50 / m1 <i>Engedd el!</i> (amerikai film, 2010) (86')

Evangelikus Élet – A Magyarországi Evangélikus Egyház hetilapja

E-mail: evelet@lutheran.hu • EvÉlet on-line: www.evelet.hu, www.evangelikusélet.hu

Hirdetésfelvétel: hirdetes@evelet.hu • Előfizetés: elofizetes@evelet.hu.

Szerkesztőség: 1085 Budapest, Üllői út 24. Tel.: 1/317-1108; 20/824-5519, fax: 1/486-1195.

Szerkesztőségvezető: Boda Zsuzsa (zsuzsa.boda@lutheran.hu). Szerkesztőségi titkár (előfizetési és hirdetési ügyek referense): Balla Mária (maria.balla@lutheran.hu).

Főszerkesztő: T. Pintér Károly (karoly.pinter@lutheran.hu). Olvasószerkesztő: Dobsonyi Sándor (sandor.dobsonyi@lutheran.hu). Korrektor: Fedor Sára (sara.fedor@lutheran.hu). Tervezőszerkesztő / EvÉlet on-line: Nagy Bence (bence.nagy@gmail.com). Tördelőszerkesztő: Károly György Tamás (evelet@kgyt.hu). Rovatvezetők: Boda Zsuzsa

– Új nap – új kegyelem (zsuzsa.boda@lutheran.hu), Hafenscher Károly – Régi-új liturgikus sarok (hafo@lutheran.hu), Kende K. Péter – Oratio oecumenica (peter.kendeh@lutheran.hu), Véghegyi Antal – A vasárnap ígje (antal.veghegyi@lutheran.hu).

Kiadja a Luther Kiadó (kiado@lutheran.hu) 1085 Budapest, Üllői út 24. Tel.: 1/317-5478, 1/486-1228; 20/824-5518;

fax: 1/486-1229. Felelős kiadó: Kende K. Péter (peter.kendeh@lutheran.hu).

Nyomdai előállítás: Konsilo Kft. (1022 Budapest, Tapolcsányi u. 6.). Felelős vezető: Nagy Zoltán.

Árusítja a kiadó és a Magyar Posta Rt. (ÜLK) INDEX 25 211, ISSN 0133-1302

Előfizethető közvetlenül a kiadónál vagy postautalványon. Az előfizetési díj belföldön (illetve Románia és Szlovákia területén) negyed évre 3250 Ft, fél évre 6500 Ft, egy évre 13 000 Ft, európai országba egy évre 43 800 Ft (168 euró), egyéb külföldi országba egy évre 51 200 Ft (196 euró). Csak a minden hónap 15-ig beérkező lemondásokat tudjuk az azt követő hónap elsejével törölni, ellenkező esetben még egy hónapig jár az újság. Beküldött kéziratokat nem örvünk meg és nem küldünk vissza. Az adott lapszámba szánt kéziratokat a megelőző hét csütörtökéig kérjük leadni! A hétfő délutáni lapzártakor kizárólag a hét végi eseményekkel összefüggő (és a szerkesztőséggel előzetesen egyeztetett) írásokat tudjuk figyelembe venni. Az e-mailben küldendő kéziratokat az evelet@lutheran.hu, a hirdetéseket a hirdetes@evelet.hu címre várjuk.

